Çarşaf

18 ŞUBAT 1976 250 KURUŞ SAYI: 10

DEVLET KUSU!

Anahtarı nerde?..

ÇETİN EMEÇ

BİR, temmuz günüydü... On altı yıl önceki hafızam beni yanıltmıyorsa 5 temmuz: Şeker Bayramı'nın da ilk günü... Devrim mi, ihtilâl mi, darbe mi; tipine hâlâ bir isim bulamadığım 27 Mayıs hareketi henüz yapılmıştı. İktidar milletvekillerini tek tek toplamışlar; ne kadar boş kışla, koğuş buldularsa, içine tıkmışlardı... Dışarıda bıraktıkları üç, beş kişiydi: Olağanüstü ayrıcalık tanıdıkları bir Ali Fuat Cebesoy... Orası, burası tutmaz bir, iki felçli.. Bir de, iki gözü görmez babam...

Derken, o sıcak temmuz günü geldiler ve bizim evi bastılar.

Kıyıda, bahçeli bir ev... Üç kapıyla sokağa açılır. Yemeğin, güneşin ve bayram ziyaretçilerinin rehavetini taşıyan vücutlarımız, zil sesiyle nasıl irkilmişti, dün gibi hatırlarım. Çizgileşen mahmur gözlerimiz, fincan fincan açılmıştı. Oysa, ne var ürkecek? Ön sezi işte...

Kapıyı açtığımızda, ihtilâl kuvvetleri tam saha pres halindeydi. Bahçe sarılmış: Duvar dibinde silâhlı nöbetçiler... Çiçeği burnunda Kadıköy Kaymakam Yardımcısı etiketini yakasında taşıyan bir kurmay binbaşı... Dört de polis memuruyla bu takımı taşıyan üç cip.

Geldiler, tutuklama emrini okudular ve evde aramaya başladılar: Tam dört buçuk saat... Ne arıyorlardı? Ne eşeliyorlardı? Eminim, kendileri de bilmiyorlardı. Bilmiyorlardı ki; kiler fareleri gibi tel dolabı, buzdolabı ve yüklüğün bile içine dalmışlardı. Ev halkı olarak meydanı onlara bırakmış, üst kattaki küçük oturma odasına çekilmiştik. Arada, birinden biri kafasını içeri uzatıyor, radyo düğmesine dokunup "Musikiyi de tutuklamadık ya" dedikten sonra, yine basıp gidiyordu.

DERKEN içeriden bir çığlık yükseldi: Evde çalışan kadının çığlığı. Sivil memurlardan biri, üstünü aramaya kalkmış da.. Ama öyle, böyle değil. Gümrükte, ihbar üzerine yakasına yapışılan yolcu gibi.. Aradığı da, sözde bir çift altın vazo. Ama hizmetçi kızın apış arasında, altın vazonun işi ne? Neyse, öğrendik: Güvenlik kuvvetlerimizin eli, oralara kadar uzanırmış meğerse...

Sonra, ikinci bir çığlık. Ardından "Yakaladık" feryadı. Bu seferki, erkekçe bir ses. Ve, sevinç püskürtmekte...

Merakın dürtüsüyle fırlayıp koşmuştum içeri: Sandık odasına. Sivil memurlardan biri yere çömelmiş, önünde kapağı açık bir kutu. Kutunun içinde, bir alay anahtar.

Beni görür görmez, dikilmişti karşıma: Bir hışım anıtı halinde. Sonra gürlemişti: "Söyleee!..Söyle düşüğün oğlu; bu anahtarlar, hangi mülklerinize ait?"

Bir kısmının, evin yedek anahtarları olduğunu anlatıncaya kadar, ne ter dökmüştüm Yarabbi. Ama, bir kısmının da kaynağı belirsiz. Ne o kapıyı açar, ne bu kilide uyar. Hiç bir mülkümüze de ait değil üstelik. Gelgelelim, herifin taş kafası, laf almaz. Dilinde de, hep aynı bozuk plak: "Söyle düşüğün oğlu! Bu anahtarlar hangi mülklerinize ait?..."

O an, gözü bir de sarı anahtara ilişmez mi? Tek de değil, çift anahtar... Bu kez tutturmuştu: "Şu altın anahtarlar nerenin?"... "Hayır, altın değil pirinç. Valiz anahtarı..." "Hangi valiz? Göster!" İşte o yok. Parçaları kimbilir nerelerde kalmış; çoktaaan tarih olmuş..

O gün, sahipsiz anahtarların kilitlerini bulamama suçunun (!) kefaretini, bir münasebetsiz ağzın soruları karşısında tam üç saat kıvranarak ödemiştim. Herif kabaydı, hırttı. Taze yetkiye kavuşmuş çingenenin hazımsızlığıyla oynuyordu şu eli, kolu güçsüz muhatapla... En kötüsü, görgüsüzdü: Kırk paslı anahtarda, kırk ayrı mülkün hayalini görebiliyor; bir çift sarı anahtar, onu düşler âleminde altın madenlerine sürüklüyordu.

DAHA sonra, çok düşünmüşümdür anahtar konusunu. Bütün eski evlerde vardır bu anahtarlar. Karası, sarısı, paslısı, nikelâjlısı. Bazen de sapı kakmalısı, oymalısı. Hepsi de, kilitlerle yıldızı barışık olmayan anahtarlar... Kutularda, gözlerde saklanırlar. Ama kimindir, nerenindir bilinmez. Hiç bir kilide de girmez. Girse açmaz.

Bazen de bakarsınız, kilitler anahtarsız. Köşe bucağı araştırdığınız zaman, kilit kadar anahtar da geçer elinize. Ama hepsi birbirine yabancı; hepsi de uyumsuz... Sanki bir oyunbaz; görünmeden bütün kentin evlerini dolaşmış, anahtarları birbirine karıştırmıştır. Kilitler ve anahtarlar, sahipsiz kalsın diye...

Aslında bütün evren, bir kilit ve anahtar yığınından ibaret değil midir? Çoğu da dargın kilitler, anahtarlar.

İşte örneğin şu karanlık insan yüzü bir kilit. Şu okunmamış kitap da, şu okşanmamış kadın da, şu ayak basılmamış yabancı ülke de... İlk kez direksiyon başına oturuyorsanız, otomobil de... Musiki ile uzaktan yakından ilişiğiniz yoksa, şu ya da bu saz da...

Kilit dediniz mi, kapalı bir kavram canlanır gözler önünde. Anahtar ise somut bir ışıktır: Kapalı bir âlemi, insan merakının önünde kanat kanat açan...

Ya anahtarsız kilit? O da, burgu burgu oyulması, matkap matkap delinmesi gereken bir sır... Çözümlenecek bir şifre... Aydınlatılmayı bekleyen bir esrar...

ŞU SIRA bakıyorum, çevremizde bir yığın kilit. Hepsi de, anahtarsız:

Dünyayı çamura bulayıp zifos serpintilerini Türkiye'ye de sıçratan rüşvet olayı, hiç şüphesiz çetin bir kilittir... Ya, Millî Savunma Bakanı'nın açıklaması? Kilide hiç mi hiç uymayan aciz bir anahtar...

Ecevit'in bir Yunanlı gazeteciyle temasını dillerine ve kalemlerine dolayanlar oldu mu; oldu... CHP lideri "Görüşmedim" demişti. Sen misin diyen. Bastılar, başbaşa resimlerini. Alın size bir kilit daha... CHP Basın Bürosu'nun açıklamasına gelince: Kilide ters düştüğü daha karşıdan bakmakla görülen zavallı bir anahtar...

Çağlayangil'in, Birleşik Amerika gezisi ertelendi. Neden? Çağlayangil, der ki "Hastayım. Elime bak; ne sıcak..." Bir ihtimal de, Bayan Kissinger'in ülser'i azmıştır, iki ülke dışişleri bakanının yüzyüze gelmesine olanak kalmamıştır...

İşte size bir kilit yine: Erteleme. Ama şu çifte cevap kilidi açmaktan çoook uzak; anahtar bile sayılamayacak bir nesne...

Ve nihayet, koalisyonumuz bir kilittir.. Fakat söyler misiniz, anahtarı kimdedir?

Evet, Türkiye şu sıra bir kilitler âlemi. Hepsi de anahtarsız kilitler. Hepimizin dilinde de aynı tekerleme.

Açıl kilidim açıl... Açılmaz... Anahtarı nerde?... Suya düştü... Su nerde?... İnek içti... İnek nerde?... Dağa kaçtı... Dağ nerde?... Yandı, bitti, kül oldu.

Tüm, ümitlerimizle birlikte...

Çarşaf MÜZESİ

Üç buutlu karikatürler dizisi: 10

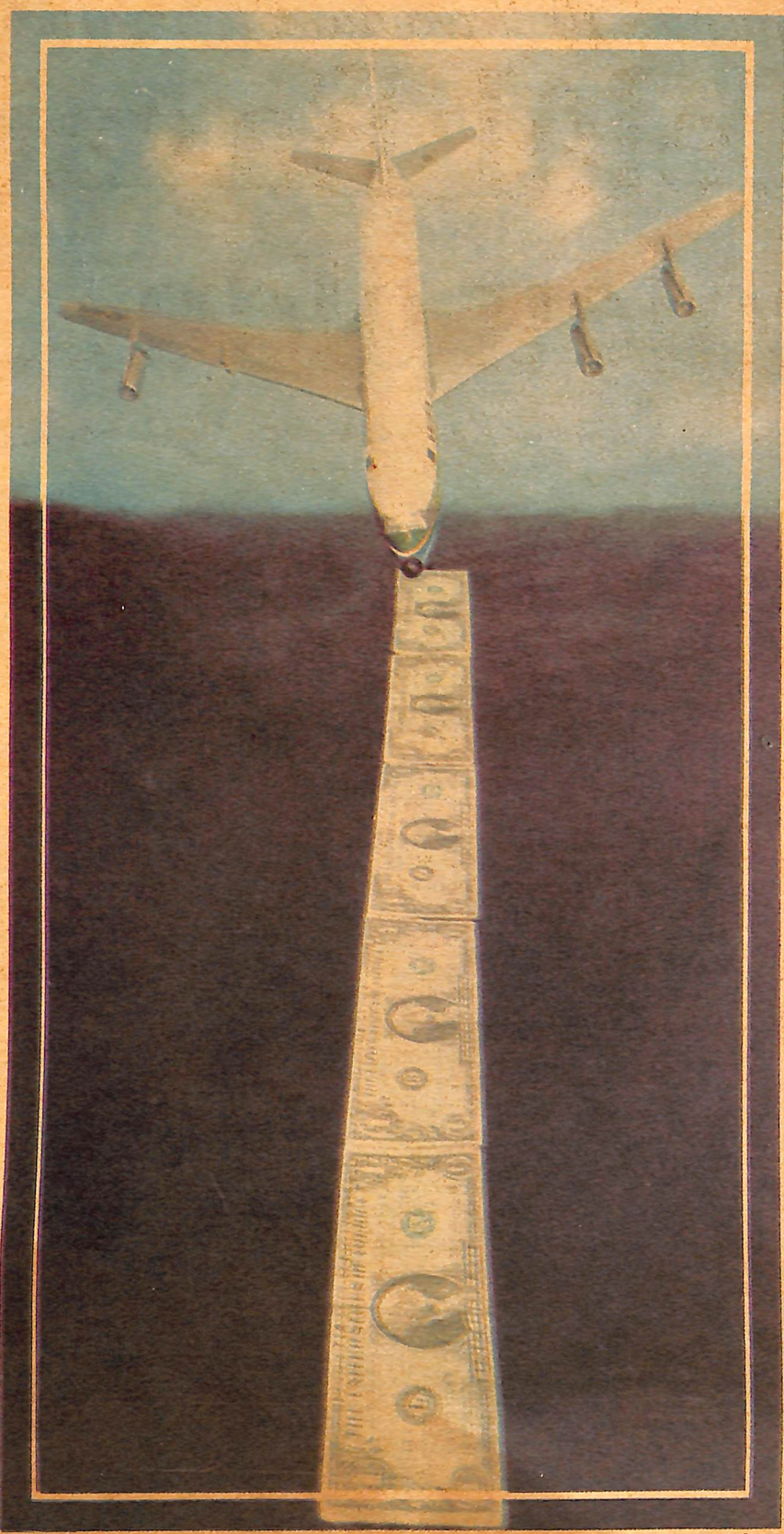

Fotoğraf: Sayıl EMAN

Semih BALCIOĞLU

Kar yağdı, böyle oldu

Ispanak 10 lira oldu. Et, ortalıktan kayboldu.

Celâl Bayar, solcu oldu...

Bugünlerde, Ankara ve Istanbul'un sosyete salonlarında ne çok solcu var. Kala kala tek sağcı kaldı galiba: Hain Ecevit!..

Yazan: HİKMET FERİDUN ES

SOKAKTA, çocuklar yırtınıyorlar:

"Yazıyor!.. Celâl Bayar'ın, solcu olduğunu yazıyor!..."

"Bizim Köşk"ün büyük salonu, tatlı bir ılıklık içinde... Mermer şömine yanıyor. Geniş pencerenin dışında ağır ağır yağan, Viyana operetlerindeki meşhur kuşbaşı biçiminde karlar... Masanın üstünde konyaklı çaylar. Ananaslı, romlu pastalar... Ve, dışarıdan çocuk sesleri:

"Celâl Bayar'ın solcu olduğunu yazıyor!.."

Celâl Bey, söze şöyle başladı:

"Solculuktan delikte bulunduğum sıralarda. Yandan akmakta olan mahpushane çeşmesi."

"Efendim?... Anlayamadım."

"Yani ya... Solculuktan yatarken... İçeride bir arkadaş vardı... Nâzım... Nâzım Hikmet diye, sarışın bir çocuk... Şiir yazardık beraber..."

"Öyle miiiiii?..."

"Öyle ya... Kurtuluş Savaşı'nda, "Galip Hoca" kişiliği altında Anadolu'da gizli vazife görmüyor muydum?.. Çenemde, sonradan bizim Fidel (x) tarafından çalınıp taklit edilen kara sakalım ve başımda da numaradan âbani bir sarık... O günlerde Arif Oruç ile Nizamettin Nazif, bir komünist partisi kurmuşlar ve bir komünist dergisi çıkarmadalar!.. Gizli vazifem dolayısı ile daima Lenin ile olsun, Troçki ile olsun, Stalin ile olsun temasta ve senlibenliyim... Meselâ akşam çekerim telefonu Moskova'ya:

"Ulan Stepan (yakın dostları Stalin'e böyle hitap ederdi)! Ne oldu bizim silâhlar hergele? Hemen 450 sandık piyade tüfeği. 200 sandık el bombası" dedim mi, Stepan karşıdan yapıştırırdı:

"Haraşo, Celâleskovisky!..."

"Ertesi sabah, sandıkları Kars'tan bize teslim ederlerdi. Damat Ferit haini bundan şüphelenerek "Kuvvayı İnzibatiye"yi üzerime saldırttı. Yakalayıp kodeslediler Ağanı. Yedik 4 seneyi.

"İşte böyle... Aslında ben, topyekün solun asla karşısında olmadım... Bir kez, bugünkü Türkiye'nin en eski komitacısıyım. Komitacılar Şeyhi... Ne demektir komitacı?... Büyük eylemci!.. Beyefendi, siz mahallede zıpzıp oynarken, ben bomba atıyordum.. Sonra, serde İttihat'çılık var... İttihad-ı Terakki ne demektir?.. Devrim ve ilericilik.. Ve nihayet, düşünün bir kez: Sol gözüm daima seyirir... Sol ayağımın parmaklarında, romatizma vardır... Sol kulağım işitmez... En sevdiğim şiir Orhan Veli'nin "Sol Elim.." manzumesi... En sevdiğim yemek solfasol fasulyası. Benden daha solcusunu bulabilir misiniz?.. Sol başkadır..."

Bir köşede oturan Süleyman Bey, pek utangaç bir tavırla söze karıştı:

"Bendeniz de terzime daima sol cebimi sağ cebimden daha geniş tutmasını tenbih ederim efendim. Bu hususta, aşırı solcuyumdur. Sol cüzdanım, daima sağ cüzdanımdan büyük olmalıdır. Malûm ya, çift tabancalı Amerikan kovboyları gibi bana da "Çifte cüzdan süleyman" derler... Ne olur, ne olmaz. Bu pahalılıkta tek cüzdanla pazara çıkılır mı?.. Samanpazarı'nda cigercide, beyinsiz bir dana başı 37 buçuk lira! Bakan yok ki.. Tek cüzdan yetişir mi buna?.. Ama, büyük ve müreffeh Türkiye'de satın alma kabiliyeti artmıştır. Eskiden tek cüzdanı bulamayanlarin sinelerinde şimdi çifte cüzdanlar: Sağ cüzdan, büyükler için... Sol, 500'den küçük ufaklıklar için... Biri, Parlamento cüzdan; biri, Senato cüzdan!"

Necmeddin Molla, tesbihinin çekişini durdurarak mırıldandı:

"Hem Ensari'ye bakarsanız, İslâm'ın yumruğu soldadır. Muhammet Ali Clay'e baksanıza: Sol kroşesi, dünyaca meşhur... İslâm sosyalizmi..

"Ben size bir şey söyleyeyim mi?... Bugünlerde Ankara ve Istanbul'un sosyete salonlarında ne çok solcu var. Kala kala tek sağcı kaldı galiba: Hain Ecevit!. Gerisi, hep sol çalmakta... Hem de, Balalayka..."

Ispanak 10 lira... Ya, onu da bulamazlarsa? O zaman yerler kuşkonmaz fırında!...

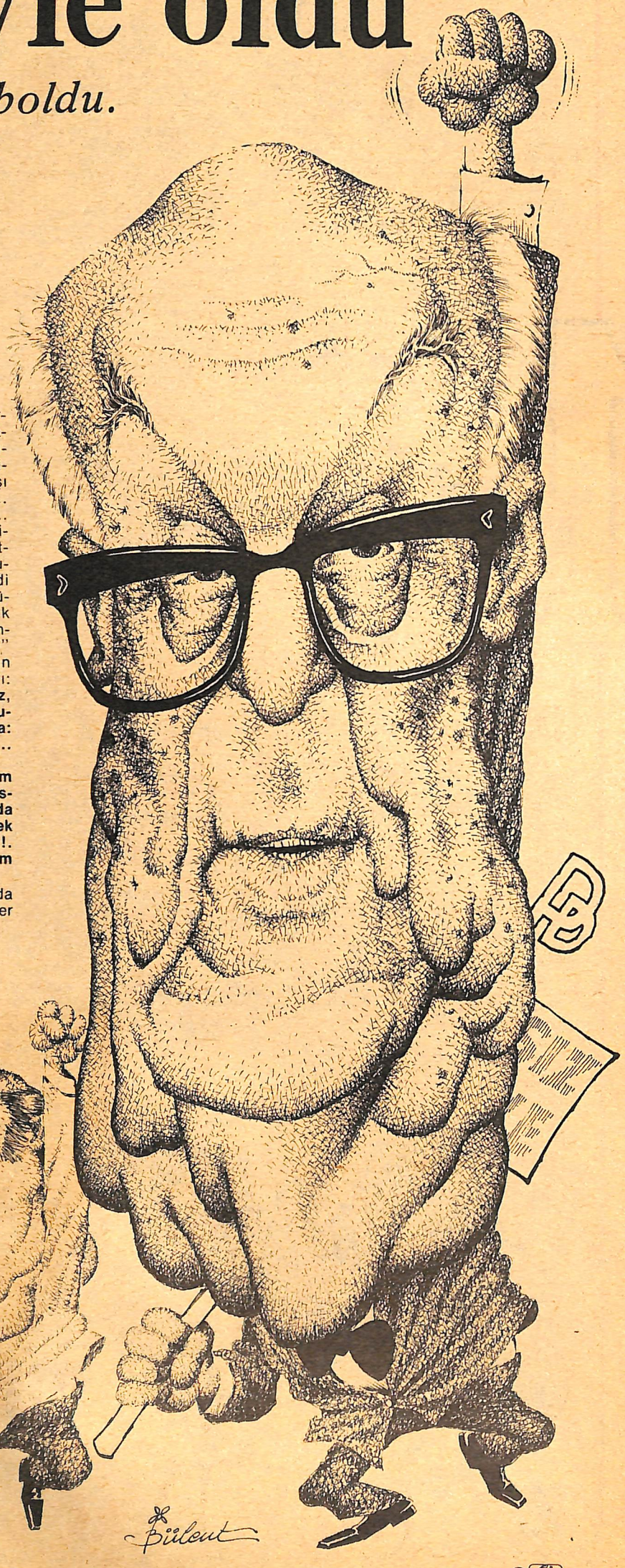

(x) Fidel: Fidel Castro.

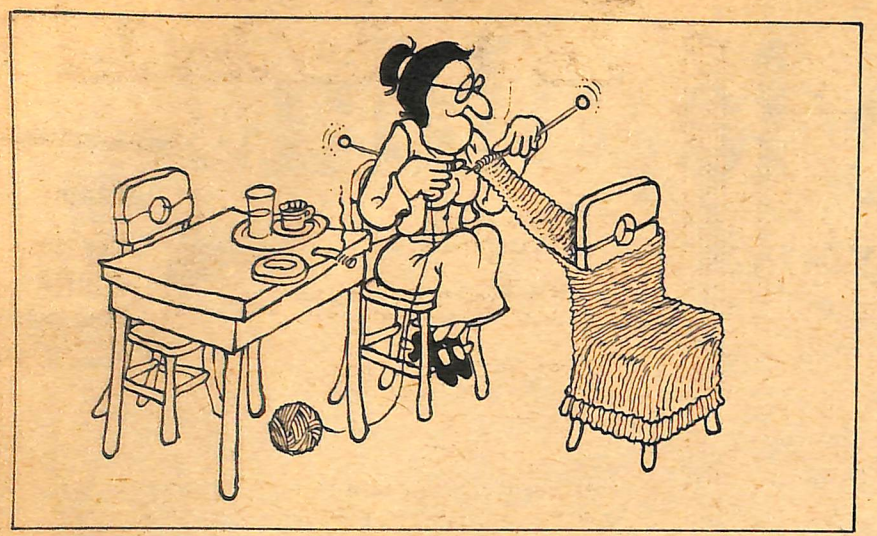

— Dedikoduyu kesin hanımlar.... Çaylar soğudu, kahveler kesildi...

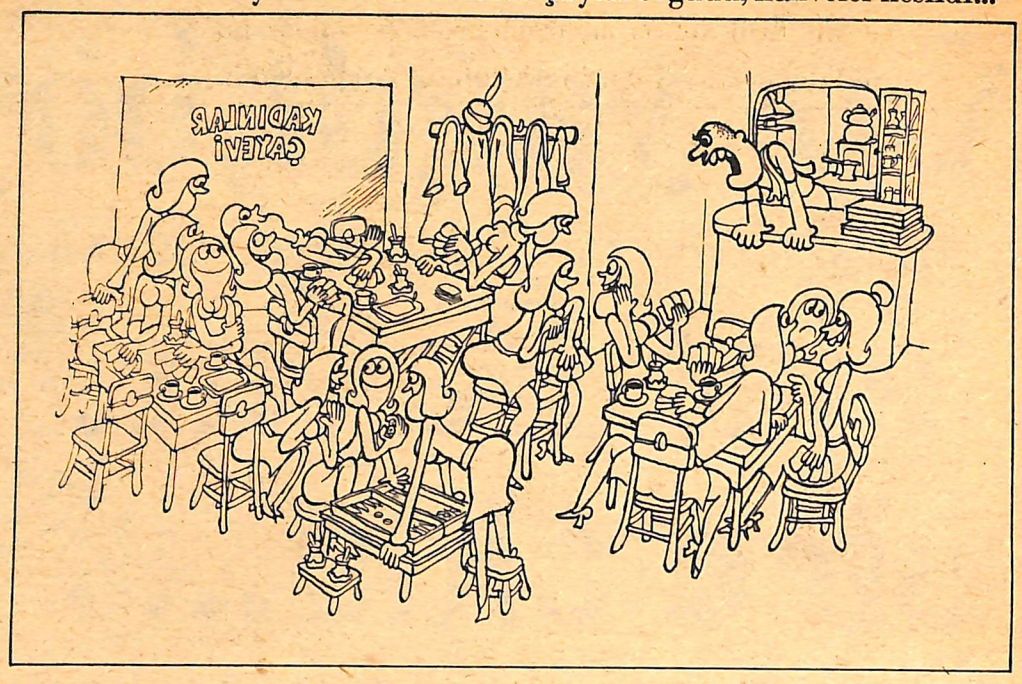

Kadınların son hevesi

kadınlar kahvehanesi

İstanbullu kadınların, erkeklerin giremeyeceği bir kahve açılmasını istemeleriüzerine, diğer illerimizdeki kadınlar da bulaşıkları yüzüstü bırakıp harekete geçmişler ve **"Biz de kahve istiyoruz, erkeklere imreniyoruz!"** diye avaz avaz bağırarak ortalığı inletmişlerdir!...

Olayları yatıştırmak için kadınların üzerine deterjan serpilmiş fakat, kadınlar bu kez **"Deterjan, meterjan istemiyoruz. Çamaşırdan, bulaşıktan imanımız gevredi. Biz de erkekler gibi kahveye gidip, dalga geçmek istiyoruz artık!.."** diye haykırmışlardır.

Sonuç, merakla beklenmektedir...

İLK DERS

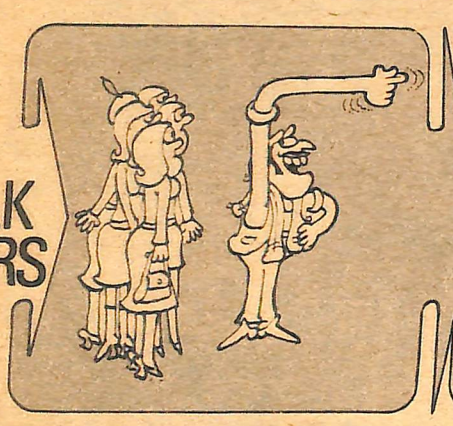

— Kahve isterken bu işareti...

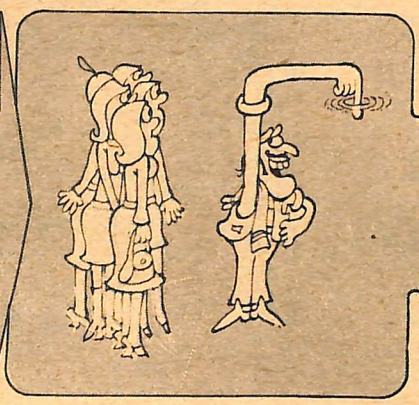

...Çay isterken bu işareti...

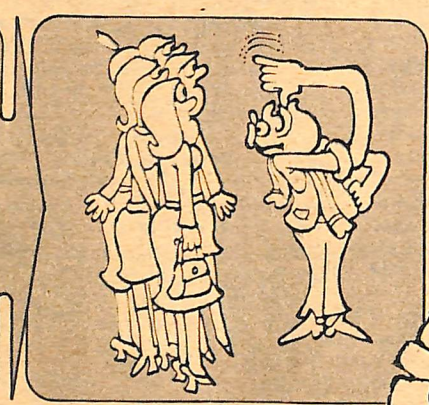

... Gazoz isterken de bu işareti yapacaksınız...

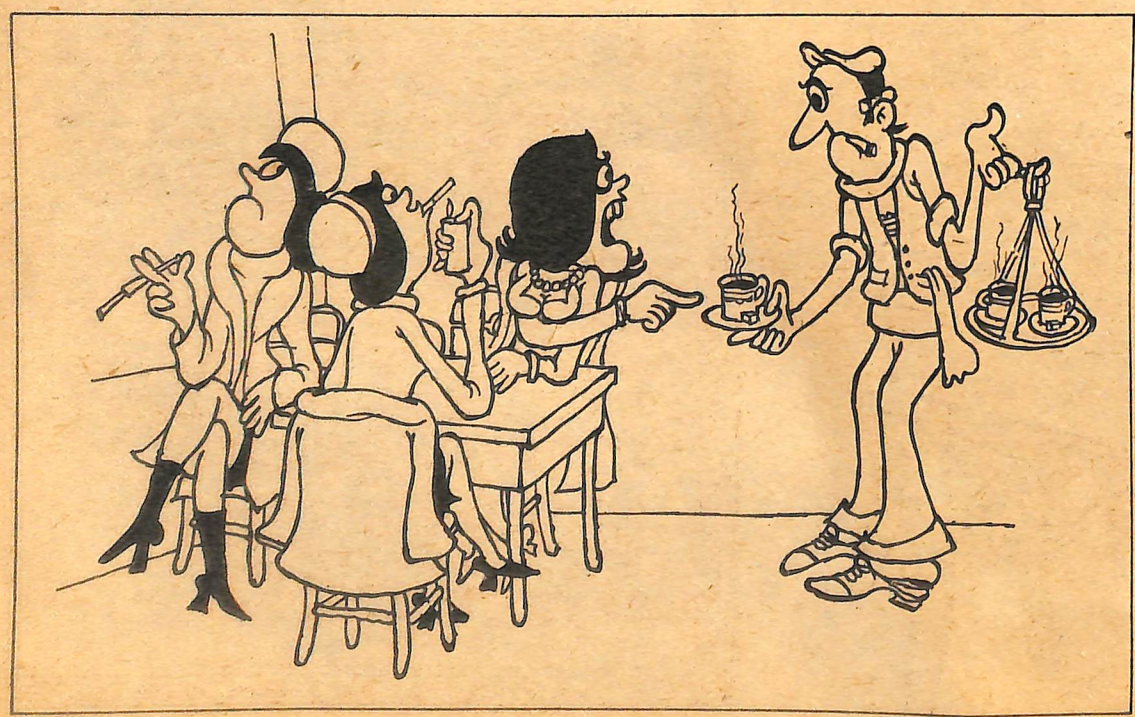

— Bizi kandırma; hani çarkı?.. Biz kahveyi yandan çarklı istemiştik!..

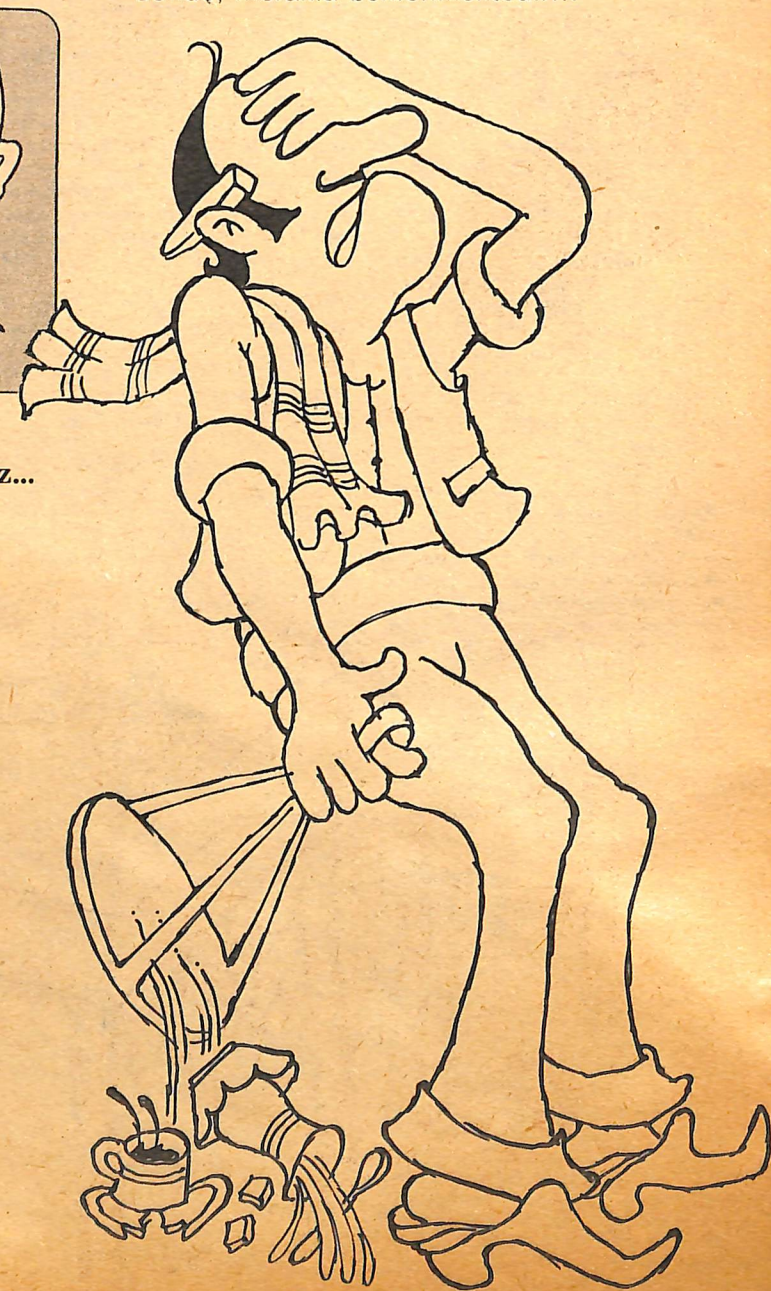

— Bir türlü anlaya mıyorum usta... Ne zaman bu ablalar oynasa, bilardonun topları kayboluyor!..

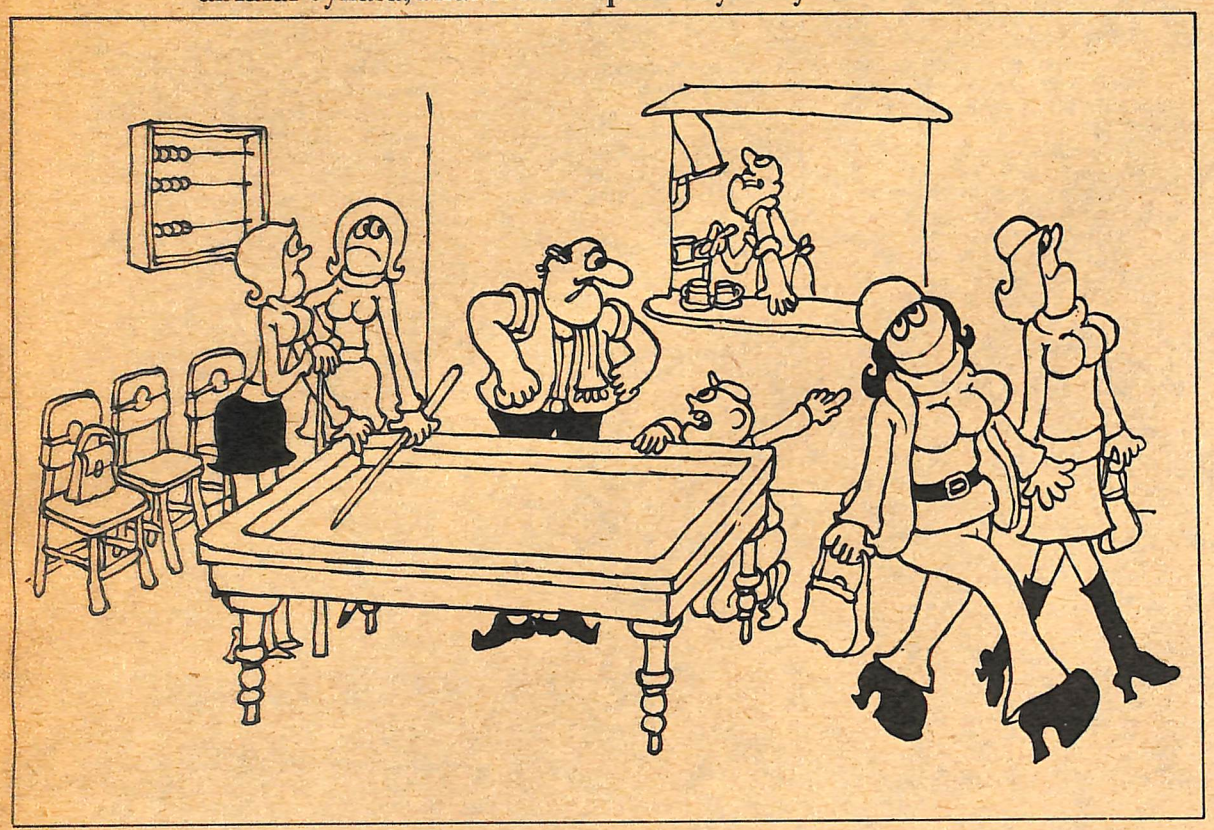

Çizen: Nehar TÜBLEK

— Nargileyi içtim !.. Ama nafile, suyunu şekersiz yapmışsın!..

Rüşvet, kalkınmanın motorudur

ÜLKENİN gereken hızla bir türlü kalkınamamasının nedeni, nihayet saptanmıştır. Bu neden, ne nisanı özleten erguvan, ne şubatı gözden düşüren karakıştır. Eski rakıcılardan Zom Davut'u baştan çıkaran da, Sacide'deki o bakıştır.

Ülkenin kalkınamaması, iç ve dış rüşvetlerde beklenen artışın gerçekleşmemesi yüzündendir. Kimse dilediği rüşveti alamamakta, rüşvet kaynaklarının güney yönünü modern yalakçılığa uygun biçimde hızlı hızlı yalamamaktadır.

Dış rüşvetler, henüz bir milyar doları aşmamıştır. Oysa ulusal ekonominin döviz ihtiyacı meydandadır. Rüşvet olarak içeri giren her kuruş, vatanın temeline çakılan bir altın çividir. Bu çiviler çoğalmalı, her vatandaş her fırsatta önüne gelenden rüşvet almalıdır.

Rüşvet, gerek bireyleri, gerek toplumu sanıldığından çok daha hızlı kalkındırır.

Örneğin, emekli Defterdar kâtiplerinden Vurgunizade Ahmet Çokyemiş ile eski Belediye Kontrolörlerinden Hamza memiş, ortak yazdıkları "Rüşvet Nasıl Alınır ve Rüşvetin Erdemliği" adlı ünlü yapıtlarında, şöyle demektedirler:

"Bizler, gerek Boğaz'daki altı villâmızı, gerek Topağacı'ndaki üç apartmanla Ayazpaşa'daki on dört katımızı ve mavi renkli yatımızı, sadece aldığımız rüşvetlere borçluyuz. Bütün vatandaşlar, bizler gibi durmadan dinlenmeden, ayıp mayıp demeden rüşvet alırlarsa; han hamam, ev, araba, arsa ve daha ne varsa hepsine sahip olabilirler. Kalkınma, rüşvetten geçer. Binnaz Ren şarabı, Minnoş şampanya içer. Rüşvet, görülecek işe karşı devletin ödediği paraya, kişilerin de ayrıca ceplerinden yaptıkları katkıdır. Bir çeşit memurun donla gömleğine, halktan gelen kundura, pantol, ceket, palto, eldiven ve atkıdır. Rüşvet yaygınlaştıkça yaygınlaşmalı, rüşvet alanlar azgınlaştıkça azgınlaşmalı ve atalarımızın kanıyla sulanmış olan bu cennet vatan, kalkınmalıdır."

RÜŞVETİN, ülkenin büyüdükçe büyümesinde tek etken motor olduğunu söyleyen ekonomi bilimindeki eşsiz deha Zıpçıktı Reha, son verdiği demeçte:

"İçerideki rüşvet oldukça gelişmiştir. Bu alanda kamu sektöründeki elemanlar kadar özel sektördeki uzmanlar da yetişmiş ve pişmiştir. Ancak, dış rüşvetler henüz düşüktür. Uçaklarda yapılan on üç milyonluk uvertür, tarihsel şanımıza yakışmamakta, nedense rüşvet yarışında kimse kimseyle gerektiği kadar takışmamaktadır. Uçaktan alınan rüşvetlere, gemilerden alınacak rüşvetler; gemilerden alınacak rüşvetlere, trenlerden alınacak rüşvetler; trenlerden alınacak rüşvetlere, sardalya kutusu, tüm siyasetçilerin otosu ve her türlü temsilcilğin yabancı kökenli aftosu eklenmeli, dış ticaret dengesi, bir kez daha denklenmelidir" demiştir.

AYRICA, rüşvete karşı yeter derecede bir eğilim olup olmadığını araştırmak üzere kurulmuş olan birkomisyon, adalet dünyasından Terazici Kasım'ın başkanlığında, eski yapıtları koruma görevinden kovulmuş Asım'a:

- Rüşvet alır mısın? diye sormuştur.
Asım: -Alırım, demiştir.
- Peki, baban da alır mıydı?
- Alırdı.
- Ya deden?
- O da alırdı...

Asım, rüşvet motorunun simgesel çarkı ve ömür boyu süren bir şarkı olarak, kamuoyuna sunulacaktır.

Ünlü bestecilerden Melodi Hasan, okullar için bestelediği marşta, rüşveti toplumsal yapıya burgulamakta ve kalkınmanın temelini şöyle vurgulamaktadır:

Rüşvet almak şereftir, şerefsiz kalamayız
Yüz bin almak dururken, beş yüzü alamayız.
Rüşvetle kazanılır pandantifler yüzükler
Rüşvetle rahat eder tüm sıkışmış büzükler.
Dağ rüşvet, deniz rüşvet, toprak rüşvet, su rüşvet
İnanın kalkınmanın motorudur bu rüşvet...

AZİZ NESİN
ANKARA' dan bildiriyor

Ulus meydanındaki postane önünde zarf-kâğıt satıcısı Aaamet Şeref'in açıklaması:

13,5 MİLYONLUK RÜŞVETTEN BEN DE PAY İSTİYORUM!

Amerikan Lockheed uçak kumpanyası tarafından Türkiye'de dağıtılan kimine göre 13,5 milyon, kimine göre 13 milyon 140 bin liralık rüşvetten pay almadığını ileri süren Şeref, "Ben, kendi uçağını kendin yap! Ve de kendi çocuğunu kendin yap, ilkesine yürekten inanmış bir kimseyim" demiştir.

ANKARA'da, Ulus meydanındaki postane önünde yirmi dört yıldan beri uçak zarfı satmakta olan Aaamet Şeref adlı bir yurttaşımız Lockheed firmasının uçak satışı için Türkiye'ye verdiği 13.5 milyon liralık rüşvet konusunda şu açıklamayı yapmıştır:

"Bir Amerikan uçak şirketinin, Türkiye'ye uçak satabilmek için 13.5 milyon liralık rüşvet dağıttığı yolunda Amerikan Senatosunda ortaya çıkarılan belgelerden sonra, benim de 13.5 MİLYON LİRALIK RÜŞVET DAĞITIMIYLE İLGİM OLDUĞU GİBİ SÖYLENTİLER YAYILMIŞTIR. Benim uçak zarfı satmaktan başka bu güne kadar uçakla hiç bir ilgim ve ilişkim olmamış; hatta bu güne kadar bir kere bile uçağa binmem kısmet olmadığı gibi, uçak postasıyla mektup dahi göndermemişimdir.

"Yalnız, çocukluğumda, ilkokul öğrencisiyken defter yapraklarını koparark kâğıttan yaptığım uçakları uçurduğum olmuşsa da bunlar Amerikan uçakları olmayıp, daha o zamandan öğretmenimizin "Kendi uçağını kendin yap ve kendi çocuğunu kendin yap!.. Yabancıya yaptırma!" sözüne uyarak yapmış olduğum, yerli İzmit kâğıt fabrikasının kâğıtlarından yapılmış uçaklardır. Bilmem arz edebildim mi?..

"RÜŞVETTEN ZIRNIK ALMADIM... PAYIMI İSTERİM"

"Şunu da açıkça belirteyim ki, yıllardan beri postane önünde uçak zarfı satmakta olduğumdan herkesin beni tanıdığı gibi; 13.5 milyonluk rüşveti Türkiye'de dağıtan firmanın temsilcisi Nezih Dural Bey de beni tanıyabilir ve benden uçak zarfı satın almış olabilir. Ama o, kendisini bana tanıtmamıştır. Rüşvet dağıttığı söylenilen bu zat, Amerika'dan Ankara'ya döner dönmez, hemen gidip kendisini göreceğim ve bunca yıldır uçak zarfı, hem de daha çok Amerikan uçak zarfı satmakta olduğum halde neden dağıtılan rüşvetten hakkım olan payımın bana da verilmediğini soracağım. Gerekirse ilgili makamlara da başvurarak hakkımı arayacağım.

"Kısacası, uçakla uzaktan yakından ilişkisi olan herkese dağıtılan rüşvetten bana zırnık verilmiş değildir. Verilemezdi de. Çünkü, rüşvetin 1974 yılının 4 nisanında dağıtılmaya başlandığı Amerikan Senatosunda açıklanmıştır. Oysa ben, 1974 yılının 3 nisan gecesi saat yirmi dörde beş kala, trene binerek Kırıkkale'ye gitmeye niyetlenmiştim. Rüşvetin dağıtılmaya başlandığı 4 nisan tarihinden beş dakika önce Kırıkkale'ye gitmeye niyetlendiğime göre, aynı tarihte Ankara'da bulunup rüşvet almam olanaksızdır. Gerekirse, tanıklar da gösterebilirim. Baldızımın kızı Kırıkkale'ye birine kocaya kaçmış olduğu için, bende Kırıkkale'ye gidip evlenmesine razı olmayı düşünmüştüm.

"ŞEREFİMLE OYNAMAYIN... ANANIZA SÖYLERİM!..."

"Amerikan uçak şirketinden rüşvet aldığımı yayanlara kaç kere "Şerefimle oynamayın!.. Bak sonra karışmam, ananıza söylerim." demişsem de bunlar, sanki başka adam yokmuş gibi, ille de Şeref'le oynamayı alışkanlık haline getirmişlerdir. Maalesef bana rüşvetten payımı vermediler ama tekrar ediyorum, hakkımı arayacağım."

Vallahi billahi kaçakçılık yasak!..

İNANMAZSAN ORALOĞLU'NA BAK...

BİR takım çevreler durmadan mobilya kaçıranlardan, fabrika kaçıranlardan, treyler kaçıranlardan, vergi kaçıranlardan, hatta ufak ufak keçileri kaçıranlardan söz ederlerken ve de **"Kaçakçılık serbest mi Muhittin Bey?"** diye sorarlarken, sanatçı Lâle Oraloğlu'nun yakalanması ile ülkemizde her türlü kaçakçılığın yasak olduğu bir kez daha kanıtlanmıştır.

Bu duruma göre artık hiç kimse **"Kaçakçılara ceza verilmiyor!.."** diye konuşamayacaktır. Konuşsa bile ayıp etmiş sayılacaktır.

Durum böyle olunca haşin bir araştırma yapmaya karar verdik ve bu konunun üstüne de **"ÇARŞAF"**ımızıserdik... İşte araştırmamızın sonucu: (Aman kimselere değmesin ucu!...)

1 Yaptığımızaraştırma,soruşturma ve ortalığı karıştırmaya göre hiç kimsenin evinde ve hatta parlamenterlerimizin elinde bile **KAÇAK** sigara yoktur. (Amerikan sigarası dahil)

2 Binlerce lüks salonlardaki ziyafet masalarını süsleyen kristal takımlar yerli malıdır. **KAÇAK** diyen hatalıdır...

3 Bir çok evdeki teyp, pikap,vb. gibi müzik aletleri, çeşitli elektronik mutfak eşyaları, duvar saatleri ve gece lambaları yurdumuza **KAÇAK** olarak girmemiştir... Hepsi TM mamulüdür.

4 Sarkıcılarımız, artistlerimiz Avrupa dönüşlerinde katiyen bavullar dolusu **KAÇAK** eşya getirmemektedirler.

5 Butiklerde, parfümeri mağazalarında satılan tuvaletlerin, elbiselerin, kozmetiklerin, losyonların, parfümlerin bir tanesi bile **KAÇAK** değildir...

6 En önemli ilâçlar bile **KAÇAK** olarak getirtilmemekte ve hasta sahipleri inletilmemektedir.

7 İşadamlarımızın hiç biri vergi kaçırmamakta ve milyonlarca avantayı cebe atmamaktadır.

8 Eeeee.. Bunları göz önüne alırsak, Doğubeyazıt çarşısında 127 dükkânda satılan tabak-çataldan bir kaç parça alan ve bunları oyunlarında kullanan Tiyatro Sanatçısı Lâle Oraloğlu, **KAÇAKÇILIK** suçundan az bile yatmaktadır...

10.5 ay ne ki? Asmak gerek böylelerini...

HACI PAŞA ANKARA'DA

TV' nin başına getirilen fesli, şalvarlı Alman danışman, ilk beyanatını **ÇARŞAF'a** patlattı. Ve, öncelikle de ekranlarımızdan dünyaya, ayva göbekle, gerçekçi açıdan sünnetin tanıtılacağını müjdeledi...

ANKARA, ÖZEL

TARİHİMİZDE, meşhur **"Alman Paşalar"** vardır. Darda kalınca, Almanya'dan Türkiye'ye getirilen ünlü uzman paşalar: Birinci Dünya Savaşı'nı, Türk paşası üniforması içinde geçiren Liman Von Sanders Paşa... Von Der Golç Paşa; ve, ötekiler...

Eskiler, bu isimleri hiç unutmazlar. Sahiden renkli adamlardı vesselâm... Ama, bu günlerde Türkiye'ye, Alman paşalarının en namlısı ve en renklisi geliyor: Rolf Paşa!.. Ne o, tanımadınız mı?... Teessüfler ederim. Meşhur Hacı Paşa yahu. Alman TV' sinin **"Münih Paşası"..**

Hem de, öyle böyle Paşa değil, herif Müşir...

Efendim, bizim TRT idaresi bakmış, TV'de bir başıbozukluktur gidiyor. Onun başına eli kamçılı bir Alman generali getirtmeye karar vermiş. Aslında,bu paşa asker de değil. Münih TV'sinde memur Rolf Weicker... Türkiye'de, 2 yıllık anlaşmalı iş bulunca, yerinden fırlayıp şıkır şıkır oynamış... Bizim gözümüze daha da şirin görünmek için hemen ismini değiştirmiş ve kendisine **"Hacı Paşa"** adını takmış... Necmüddin Molla' nın tavsiyesi ile, sünnet olup Hak dinini kabul ettiği de rivayet olunur.

Ben, Hacı Paşa ile (yani Rolf Weicker ile) Türkiye'ye hareketinden iki gün önce, Münih'te, Göete Strass köşesindeki namlı Türk börekçisinde tarıştım... Tombalak, gözlüklü, delişmen bir çocuk... Ha bre Münih'in **"Nevzat Usta"**sının kıymalı böreklerini atıştırıyor ve ağzı tıklım tıklım dolu iken, konuşmaya çalışıyordu.. Türk TV'sine ne gibi yenilikler getireceğini sordum. Önce bana açıkladı, harika Türkçesiyle:

"Türkiye, nesi menşur?... Tutun? Uzum?... Eyinçir?... Fiyindik?... Yoksa turistlere Hilton otelde, gösterdiğiniz gobek danslar?.. Helbet gobek... Bunun için ne zaman, TV kaput (arızalı);artık yok balik göstermek... Var gööbek...Yakindan, çok yakindan fröyland göobekler... Yani ya, bayan gööbekler;ekran boyunca. Ve türlü çeşitli... Şişman gööövbek atıyor siz... Zayıf gööövbek atıyor siz.. Ve, tombul fröyland gööövbekler... Tipki ayva.. "Sonra, gene gayet yakından meşhur sünnet operasiyonunu,tam realist olarak ekranda getireceğim.. Dunya, çok merak ediyor bunu... Sünnet, nasıl yapılır?... Ve mesela, otuzdan büyük müslüman bir Alman adam nasil kesiliyoooo.... Yakın plan ve çok realist" İşte o zaman Türk TV'si,dünya pazarda..."

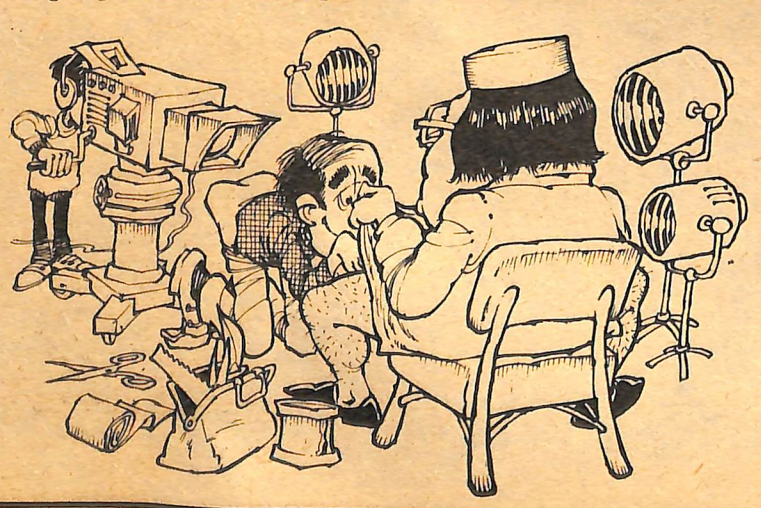

Hacı Paşa'ya, Türk TV'sine kendisini niçin uzman seçtiklerini sordum, şöyle cevaplandırdı:

"Ben bitirmiş Münih Üniversitesi Çiftetellioloji Fakültesi... Çiftetelli uzman... Sorayım size, kaç çeşit çiftetelli bilir siz?... Sayalım:

1- Osmanlı çiftetelli
2- Bahriye çiftetelli
3- Sulukule çiftetelli; yandan...
4- Münih'e gelen dansözlerin oynadığı, çok seksi Münih çiftetelli.
5- Amerikan subay hanımlarının Türkiye'de öğrenip dünyaya yaydıkları Karamürsel çiftetellisi...

"Siz bunlardan kaçını biliyooo? Yalnız,3 tane... Ama Münih çiftetellisi; aman Allah, hepten seks gösterisi... Karamürsel çiftetelli? Çılgın bir seks titremesi... İşte ben, bütün bunları dünya ekranlarına getirmek istiyoooo... Münih çiftetellisi... Karamürsel çiftetellisi... Yakın plandan, çok yakından.... Gööööbekler!..... Gööööbekler!.... Gööbekler! Çalkala yavrum.... Çalkala!..."

KAYNANAMLAR

"GELİN DAMAT YANYANA
OTEYE GIT KAYNANA"
türküsünü söyleyerek ve sırıtmaya hazır bir pozda televizyonumuzun karşısına geçerek ÇOĞUNLUĞU kahkahalarla güldüren, AZINLIĞI az biraz düşündüren bir konuya dalıyoruz.

Yazan: Kandemir KONDUK
Çizen: Bülent DÜZGİT

BİRİCİK GIZIMIZ NUR İLE SEVGÜLÜ DAMADIMIZ TİMUÇİN İÇİN BEN BUGÜN 250.000 LİRAYA ŞİRİN Bİ DAİRE ALDIM !..

FİGARO, FİGARO, FİGAROOOO...
250.000 LİRA
POOOF !..
(Boğulucan, yavaş !..)
LAN CANINA OKUDUĞUMUN, NİYE BANA TİLİFON ETMEDİN? İNSAN HABER VİRMEZ Mi ?

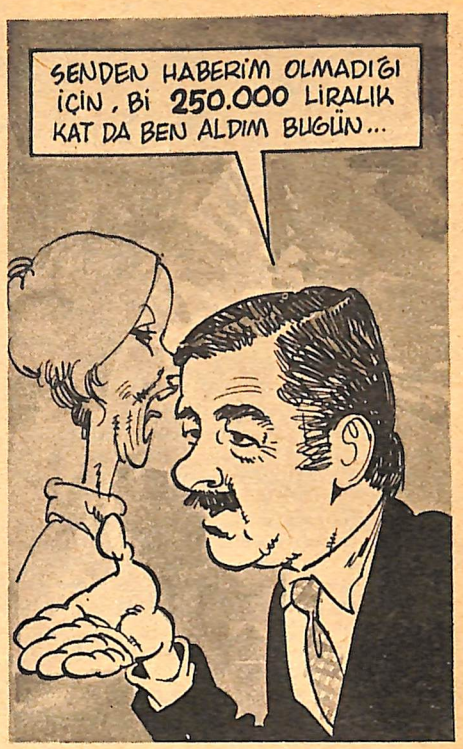
SENDEN HABERİM OLMADIĞI İÇİN, Bi 250.000 LİRALIK KAT DA BEN ALDIM BUGÜN...

VALANSİAAA !.. ULAN ZİYAAAA !..
SEVİL BERBERİ'NE BAŞLAMADAN SUSTURMALI !..
AMANiiiiiN! ŞİNCİK NİDECEZ ?

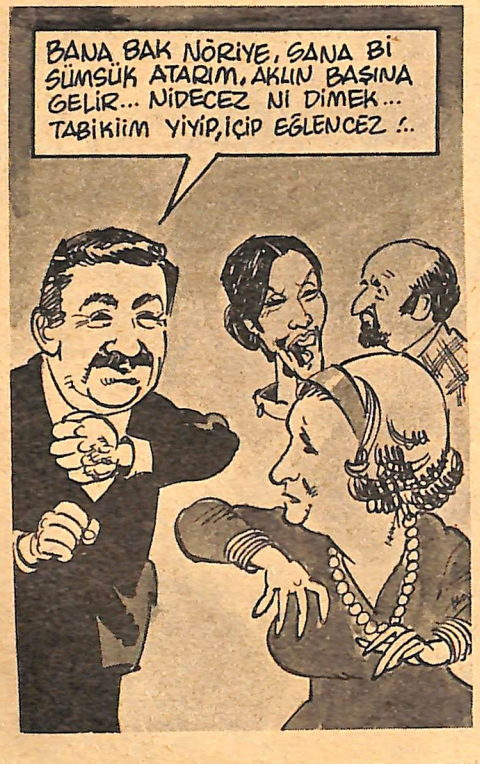
BANA BAK NÖRİYE, SANA Bi SÜMSÜK ATARIM, AKLIN BAŞINA GELİR... NİDECEZ Ni DİMEK... TABİKİİM YİYİP, İÇİP EĞLENCEZ !..

HADI BAKALIM... BUGÜNKÜ ALIŞ VERİŞLERİN ŞEREFİNE
ÇİFT DAİRELİ YAVRULARIMIZIN ŞEREFİNE !..
ŞEREFEEEE !..

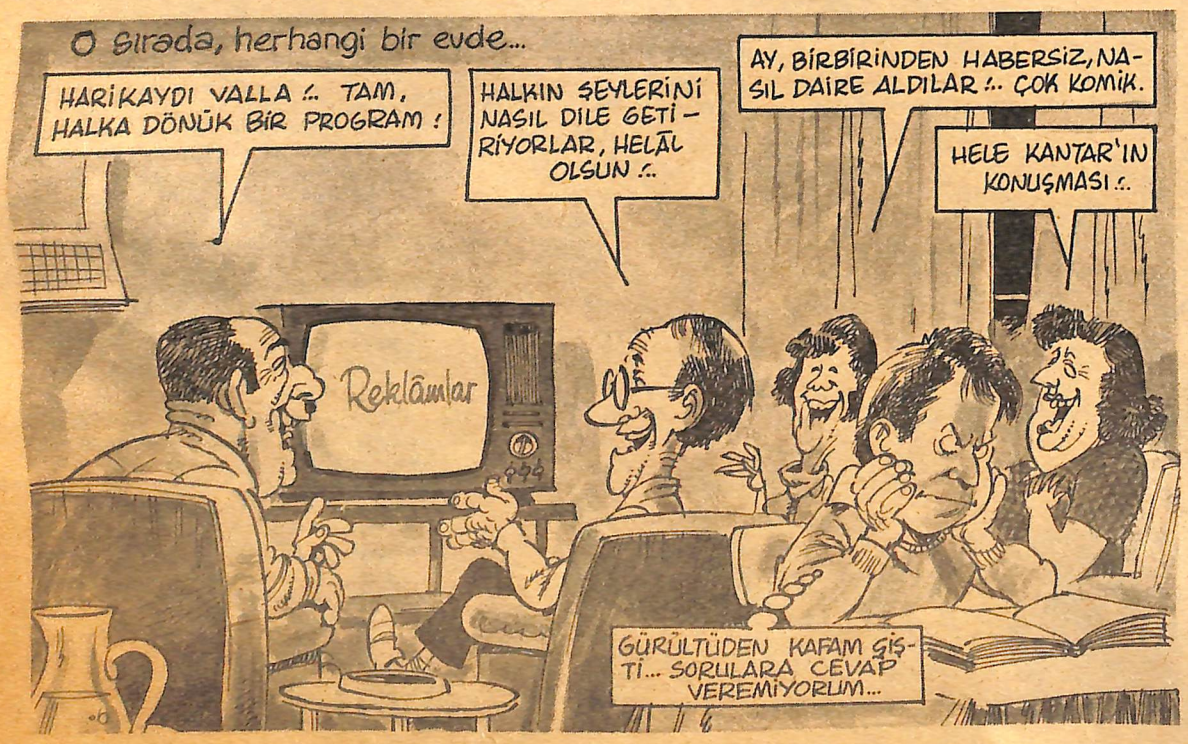
O sırada, herhangi bir evde...
HARİKAYDI VALLA !.. TAM, HALKA DÖNÜK BİR PROGRAM !
HALKIN ŞEYLERİNİ NASIL DİLE GETİRİYORLAR, HELÂL OLSUN !..
AY, BİRBİRİNDEN HABERSİZ, NASIL DAİRE ALDILAR !.. ÇOK KOMİK.
HELE KANTAR'IN KONUŞMASI !..
Reklâmlar
GÜRÜLTÜDEN KAFAM ŞİŞTİ... SORULARA CEVAP VEREMİYORUM...

GÜLMENİZ GEÇTİYSE, EV ÖDEVİME BİRAZ YARDIM EDİN... İLK SORU ŞU: "HALK İÇİN SANAT YAPMAK SÖZÜNDEN NE ANLIYORSUNUZ ?.."
SON

tipler

ÇETİN ALTAN

PANCAR SURATLI MİLLETVEKİLİ...

SİYASETÇİLER, yeni milletvekili oldukları zaman, yeni sünnet olmuş bayram çocuklarına benzerler. Biraz mutlu, biraz mağrur, biraz şaşkın gibidirler. Omuzlarından sade vatandaş olmayla, uzun süren heyecanlı bir bekleyişin yükü kalkmış, rahat ve renkli bir egemenliğin ılık dünyasına geçivermişlerdir.

Yaşdaşlar, birbirlerinin yanına sokulur, birlikte yemek yer, birlikte güler, birlikte içki içerler. Sınıfını başarıyla geçmiş öğrenciler gibi kendilerini başkalarından değişik görmenin tadı vardır aralarında.

Kimi "Ne efendi adam" desinler diye, kimseye hava basmamaya dikkat eder önceleri. Kimi, bir kaşını kaldırıp, kendince etken pozlar takınır. Kimi, kırk yıllık ahbap ayaklarında, ünlü siyasetçilerin çevresinde dolanır..

Meclis odacılarıyla polisleri, bir bakışta anlarlar kimlerin yeni olduğunu ve hoşlarına gitsin diye en süzülmüş saygıyı onlara gösterirler.

Onlar da, yeniliklerini saklamaya çalışan olgun bir ses tonuyla konuşmaya kalkarlar Meclis görevlileriyle:

"Peki evlâdım, olur evlâdım" gibi..

Ancak yine de iki, üç hafta sonunda yeni milletvekilleri, eskilerin arasında hızlı bir karışıma uğrayıp, belirli bir kalıbın içine dökülüverir.

Bir, 1950'de böyle olmamıştı.

CHP'nin otuz yıllık iktidarı sona ermiş, hiç Meclis deneyi olmayanlar dolmuştu parlamentoya. Yeni iktidarı oluşturan milletvekillerinin hemen hepsi de yeni, gıcır gıcırdı.. Birbirlerinden öğrenecekleri pek bir şeyleri yoktu. Bir kaç ay içinde vatanı kurtaracaklar, bütün bozuklukları düzelteceklerdi. Çoğu, gerçekten inanıyordu buna.

Gruplar halinde dolaşıyorlardı Ankara'da. Lokantalara gruplar halinde gidiyorlar, Meclis'e gruplar halinde dönüyorlardı.

Büyük kent yaşamını bilmeyenler de, epeyceydi aralarında. Ne, nasıl yenir; ne, nasıl içilir; sağa sola bakarak kıvırmaya uğraşıyorlar, sarhoş olunca da bu inceliklerden sıkılıp:

"Biz, Anadolu çocuğuyuz. Öyle bıçakla, mıçakla uğraşmayı beceremeyiz. Ben, bu tavuğu elimle yiyeceğim" diyorlardı.

Bir öğle üstü Karpiç'te yeni milletvekili olmuş "Anadolu çocukları"nın masasının yanına düşmüştüm. Bir tanesi tabakların iki yanıyla önüne konmuş bıçaklara, kaşıklara, çatallara bakarak, arkadaşına:

"Niye bu kadar çok koymuşlar bu çatallarla bıçaklardan?" diye soruyordu.

Öteki de, yavaş sesle cevap veriyordu:

"Bir tanesi kesmezse öteki kessin" diye...

Ya peki çatallar?."

"Bir tanesi düşerse, eğilip almamak için".

Garsonlar festivali uzaktan seyrediyorlar, ama hiç bozuntuya vermeden put gibi duruyorlardı.

YENİ milletvekilleri arasında zamparalar, kalenderler, pısırıklar, kendini göstermek isteyenler, hemen ayrılmaya başlamıştı.

Zamparalar, her akşam gece kulüplerine gidiyorlardı, kalenderler kebapçılara, pısırıklar eve, kendini göstermek isteyenler de Anadolu Kulübüne...

Gazeteciler, dalga geçmek için en safların peşine düşmüşlerdi. Bunlardan biri de pancar gibi kırmızı yüzlü, kimi görse sırıtan, genç bir adamdı. Gazetecilerle ahbaplık kurmaya çalışıyor, onlara kahve, bazen de yemek ikram ediyordu.

İç cepleri, yan cepleri, arka cepleri velhasıl her tarafı sözlü soru müsveddeleriyle doluydu.

Gazetecilere bunları, teker teker çıkarıp göstererek:

"Hangisini öncevereyim ?" diye akıl danışıyordu.

Hiç unutmam, bu sözlü sorulardan bir tanesi şöyleydi: "Keçiören Gazinosu neden rakı satmıyor?"

Bir başkası da şöyle: "Taksim gezisindeki heykelin kaidesi neden boş duruyor?."

Madeni keşfetmiştik.

İkide birde yanına uğruyor:

"Yeni sözlü soru var mı?" diye soruyorduk.

Pancar gibi kırmızı yüzüyle, sırıtkanlığını daha da genişleterek başını sallıyor:

"Var, var" diyordu.

Ve, ya iç cebinden, ya yan cebinden, ya arka cebinden kâğıtlar çıkarıyordu:

"Kiremit fiyatları artacak mı?"

"Akmayan Sultan Ahmet Çeşmesi için ne düşünülüyor?"

"Okuldan kaçan çocuklar için hangi tedbirler alınmakta?."

Bir, iki ay sonunda Meclis'te sözlü soru verme şampiyonu olmuştu. Gündemlerin "Sözlü sorular" bölümü, sütun sütun ona ait sözlü sorularla doluydu.

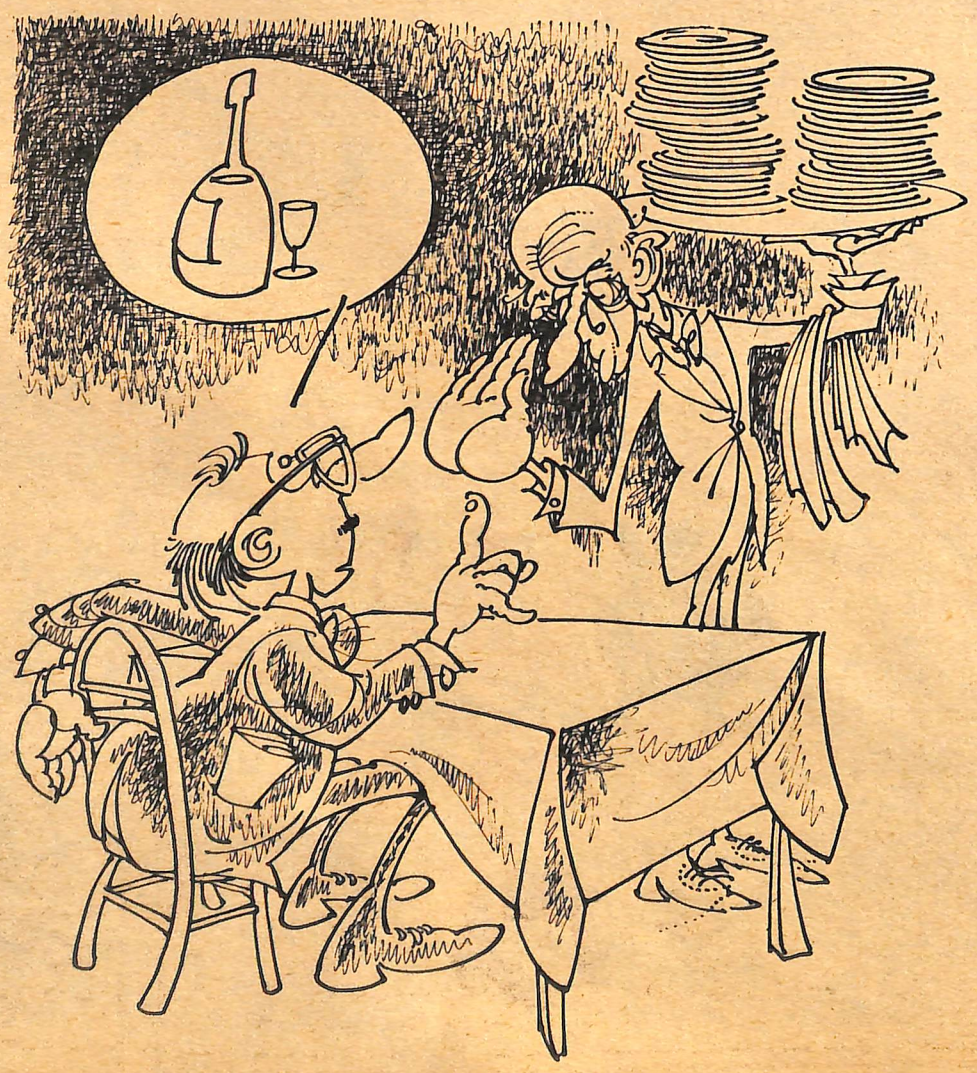

Bir gün, bunları tek tek inceleyip not almış ve kendisine giderek:

"Sizinle gazete için bir konuşma yapmak istiyorum" demiştim."Bir de şöyle büyük resminizi koyacağız. Siz, Meclis'in sözlü soru verme şampiyonusunuz. Nasıl hazırlıyorsunuz bu sözlü sorularınızı?"

Pek sevinmiş, kıpkırmızı suratında ağzı kulaklarına varmış, anlatmaya başlamıştı:

"Ben, her yere girer çıkar, her şeye dikkat ederim. Milletvekili olduktan sonra dikkatim daha da arttı. Gözüme her çarpan tersliği hemen oracıkta bir sözlü soru olarak yazıyorum."

"Peki, Keçiören Gazinosunun niçin rakı satmadığını neden merak ettiniz?."

"Efendim, hava almak için biraz Ankara'nın dışına çıkayım, dedim. Keçiören'e gittim. Bir de baktım orada, otobüs durağının yanında bir gazino var. İçeri girdim. Hoş bir yer. Genç çocuklarla genç kızlar oturuyorlar. Garsonu çağırdım. Bir rakı söyledim..."

"Rakı yok efendim" dedi.

"Neden?" diye sordum.

"Belediye izin vermiyormuş.Gazinonun sahibi çok uğraşmış, bir türlü izin çıkaramamış. E, bir milletvekilinin görevleri içine girer bu işler. Hemen oracıkta hazırlayıverdim sözlü soruyu. Şimdi, İçişleri Bakanı cevap verecek Keçiören Gazinosunda neden rakı satılmadığına.. Olur mu yani efendim. Bu, bizim millî içkimiz. Üstelik, Tekel malı. Hem hazinenin gelirini arttırmak istiyoruz, hem rakı sattırmıyoruz. Eski iktidardan kalma çarpıklıklar bunlar. Türkiye'de böyle en az, rakı satamayan yüz gazino olsa, Tekel'in bundan yıllık zararı otuz altı bin lirayı bulur. İşte, hazineye açıktan bir gelir!. Öyle değil mi efendim?."

"Öyle efendim" diyordum. "Gerçekten çok haklısınız. Peki kiremit fiyatlarının artıp artmayacağını neden sordunuz?."

"Bizim bacanak bir ev yaptırıyor. Daha temeli yeni çıktı. Benden rica etti, kiremit fiyatlarının artıp artmayacağını öğrenmemi. Artacaksa, şimdiden alacak kiremitleri. Bir milletvekili vatandaşın emrinde olmalı. Kiremit fiyatları artacaksa, neden vatandaş kiremitini şimdiden almasın?. Öyle değil mi efendim?."

Ben, hep:

"Öyle efendim" diyordum. "Ya okuldan kaçan çocuklar için verdiğiniz sözlü soru?."

"Biliyorsunuz, hepimiz Ankara'ya geldik. E, biz Ankara'ya geldik diye evde de otorite sallandı. Hanımdan mektup aldım. Çocuklar kaçmaya başlamışlar okuldan. Öteki arkadaşlarla konuştum. Onların da başında aynı dert var. Onların çocukları da kaçıyormuş okuldan. Bakanlığın bir tedbir alması gerek buna. Devlet işlerini düşünürken, çocukların yanında duramıyoruz. Onlar da kaçıyorlar okuldan. Böylece, biz bir bozukluğu düzeltelim derken, memlekette bir başka bozukluk çıkıyor ortaya. Bunu önlemek gerek; öyle değil mi efendim?."

"Öyle efendim" diyordum.

"Bakın, dün gece bir sözlü soru daha yazdım: Ulus Sineması önünde neden taksi durmuyor? diye. Gece sinemaya gittim. Çıktım, ortalıkta hiç bir araba falan görünmüyor. Bizim orada iki otobüs, sinemanın kapısında filmin bitişini bekler. Belediye başkanı bizden olduğu için, bu sorunu çözdü. Burada ne otobüs bekliyor, ne bir şey. Bir taksiye işaret ettim, aldırmadı, geçti. Bir başka taksiye işaret ettim, o da aldırmadı, geçti. Ben de, hemen ayak üstü yazdım sözlü soruyu.. Birazdan vereceğim Meclis Başkanlığına.. Haksız mıyım?. İnsan kendi başına gelmedikçe vatandaşın sıkıntısını anlayamıyor; öyle değil mi efendim?."

"Öyle efendim. Daha başka sözlü sorularınız var mı?. Yazmışken onları da yazalım?."

Pancar surat, koynunu koltuğunu yoklamaya başlamıştı. Üç, beş kâğıt daha çıkardı:

"Bunlar var, ama verip vermemekte kararsızım."

"Nedir,bakabilir miyim?."

"Tabii, tabii. Bir tanesi, yanmayan apartman otomotikleri hakkında. Gece giriyorsun apartmana, otomatiğin düğmesine basıyorsun, yanmıyor. Üç kat merdiveni karanlıkta çıkacaksın. Geçen akşam, az daha düşüp kafamı patlatıyordum. Milletvekilleri böyle olmadık bozukluklardan ötürü düşüp kafalarını patlatırlarsa, sonra nasıl vatandaşların işleriyle uğraşabilirler?.. Öyle değil mi efendim?."

"Öyle efendim. Ötekiler hangi konuda?."

Önündeki kâğıtları gözden geçiriyordu:

"Bu da, pazar günü Merkez Postanesinin neden bayrak asmadığına dair. Pazar günü postanenin önünden geçiyordum, baktım direkte bayrak yok. Şanlı bayrağımız ne kadar çok dalgalanırsa, vatandaşın yüreği o kadar çok gururlanır. Resmî dairelerin dikkat etmesi gerekir buna. Öyle değil mi efendim"

"Öyle efendim."

"Bakın bu da, yine PTT ile ilgili. Pulların arkasına neden yeterince zamk sürülmediği hususunda. Mektubun üstüne pul yapıştıracaksın, pulun arkasını yalıyorsun, yalıyorsun; yapışmıyor bir türlü. Vatandaşın o pulu alırken ödediği paraya, pulun zamkı da dahil. Biraz bolca sürmeliler zamkı. Pul yapışmaz da düşer. Pulsuz diye, mektup da gideceği yere gönderilmezse; vatandaşın güveni kalmaz devlete, biiiir.. Mektupla yapacağı bir çok önemli işi yapamaz, ikiiii. Öyle değil mi efendim?."

"Öyle efendim. Başka.."

"Bir de, Kaledeki saatin ayarı niçin bozuk, var. Kaleye çıkmıştım, kuledeki saate baktım, on biri beş geçe durmuş. Hep ihmal, dikkatsizlik.. Eski iktidarın hataları. Yalnız bu soruyu hangi bakanlıktan soracağımı bilemiyorum. Kalenin saati belediyeye mi ait, yoksa Müzeler Genel Müdürlüğüne mi kestiremedik. Arkadaşlara sordum, onlar da bilemediler. Siz biliyor musunuz?"

"Tam bilmiyorum ben de. Ama bütün bakanlıklardan başbakan sorumludur. Başbakana sorun isterseniz.."

Hemen kaleme davranmış:

"Olur" demişti. "İyi akıl ettiniz. Başbakandan sorayım bunu.."

Bizim konuşma, gazetede yayınlandı. Epey de yankı yaptı. Pancar suratlı milletvekili de gazetede resmini görmekten hoşlanmış, önce bana tekrar tekrar teşekkür etmişti. Ama aradan bir süre geçtikten sonra beni görünce yüzünü asmaya, konuşmadan geçip gitmeye başladı.

Meğer grupta azıcık kulağını çekmişler:

"Buraya bak, gazetecilere alay konusu oluyorsun, sözlü soru önergesi diye öyle abuk sabuk şeyler sorma" demişler.

Çarşaf'a gönderilen okul anılarından "ÇETİN ALTAN'ın SEÇTİKLERİ" 21. sayfamızdadır.

EKSTRA Çarşaf

HABERİMİZ GAYET TATLI:

Tüm satışlar tenzilâtlı

Muhalefet "Pahalılık var!" diye ortalığı ayağa kaldırırken, bu iddianın da yalan olduğu iyice anlaşılmış ve tenzilatlı satışlar başlamıştır. Şimdi, giyim eşyaları yarı fiyatına satılmaktadır. Kalitesi iki gün sonra çakılınca da, herkes hüngür hüngür ağlamaktadır. GÜLE GÜLE giyin...

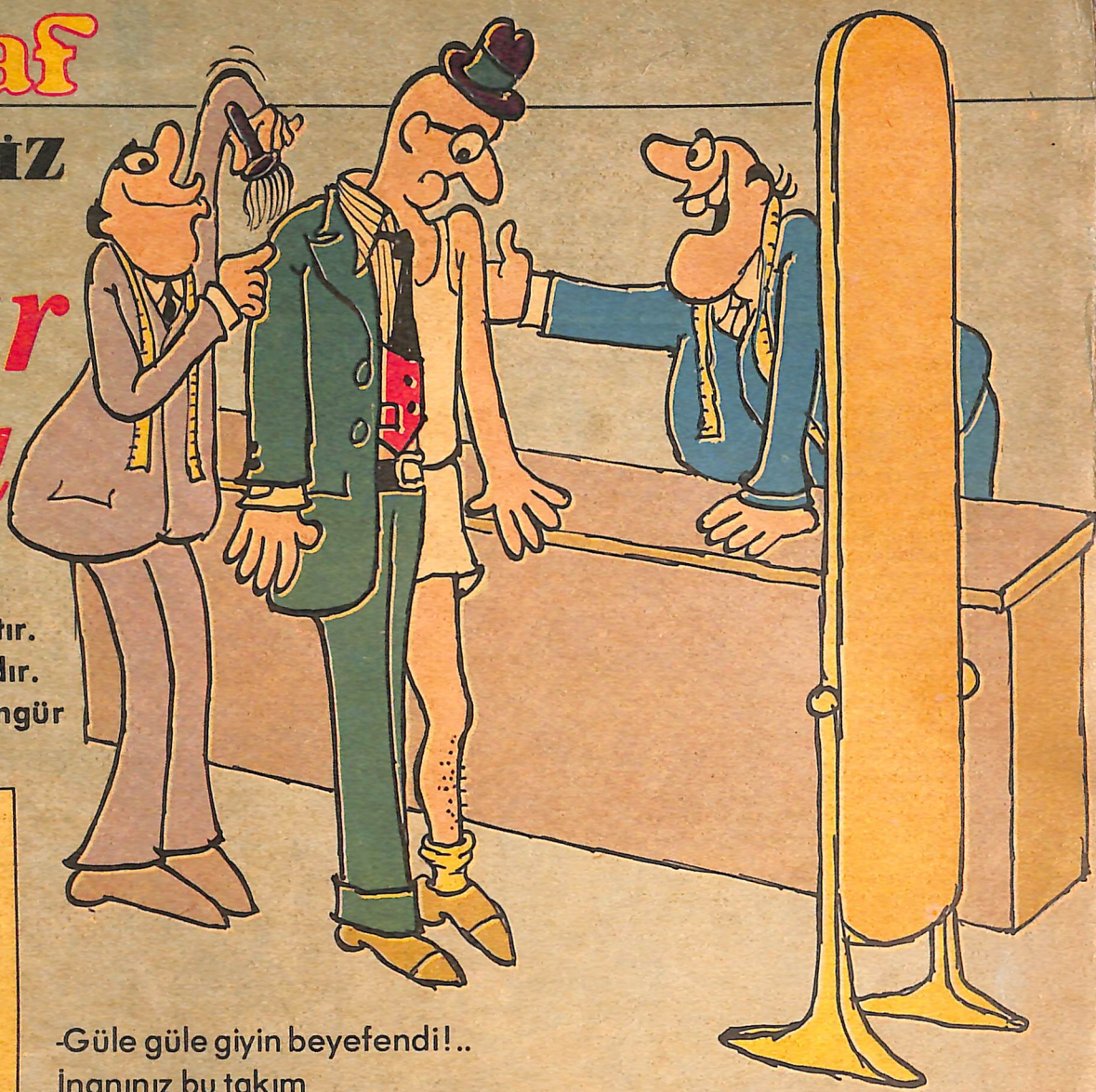

-Nasıl? Biraz evvel aldığım tenzilâtlı ayakkabım!

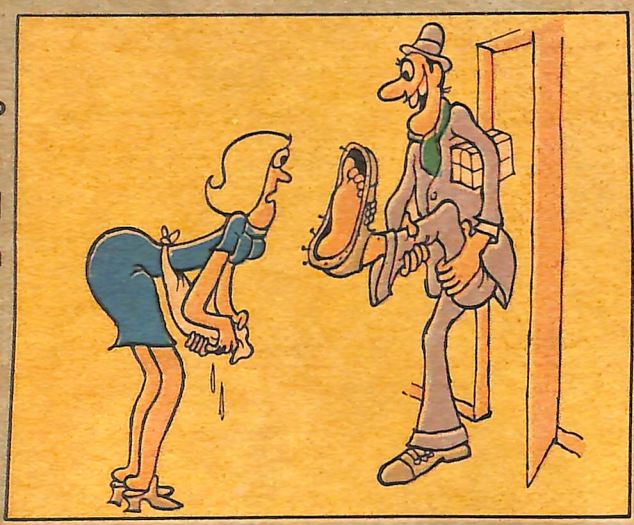

-Güle güle giyin beyefendi!.. İnanınız bu takım elbisede size yarı yarıya tenzilât yaptık!..

Çizen: Nehar TUBLEK

Hasta Donu
DERTLİ GAZETE
SAYI:8 • 18 ŞUBAT 1976 • ÇOK SAYFA • 2,5 LİRA

Hasta Donu' nun büyük araştırması...

KADIN MİLLETİNİN ÇOĞU HASTA

Ünlü hovarda İhsan Zampik "Bu duruma erkekler çok hasta oluyor, insanın kafası bozuluyor. Ben de şahsen, bir sağlam karıya rastlıyamadım" diyor. ■3. SAYFADA

Muazzez Arabacı'ya gönderilen...

24 ENGİNARIN ESRARI

Hepsi de Bayrampaşa enginarı, hepsinin de başı tokmak gibi, sapları da uzun... Demete iliştirilmiş minicik kartlarda "Programı boşver; bunları pişir, akşama fırına ver." diye yazıyor. Sonra da "Ben de geleceğim" diyor. Fakat imza yok... (Hay Allah, n'apıcaz şimdi!...)

YAZISI 9. SAYFADA

Muazzez Arabacı, meçhul bir hayranının 58 gündür gönderdiği enginarları eline alıp gösterirken şaşkınlığını da gizleyemiyor ve "Meraktan çıldıracağım... İnsan hiç olmazsa 'Kıymalı veya zeytinyağlı pişir' diye not yazar, ben şimdi bunları fırında nasıl pişiricem?" diyerek dert yanıyor

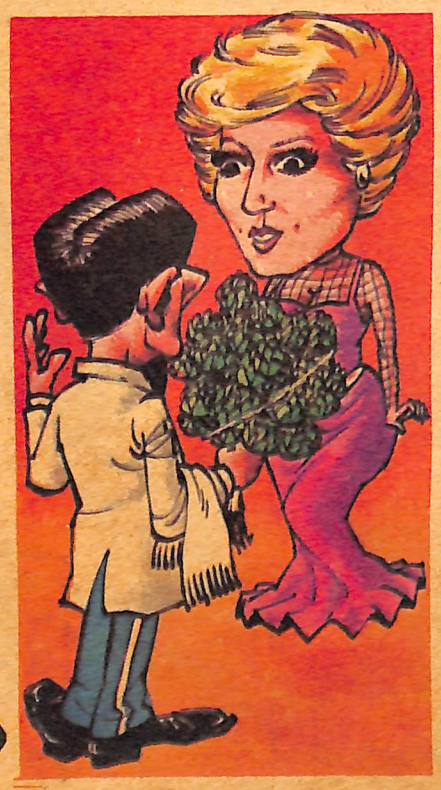

Enginarları garsondan alan Muazzez Arabacı "Yine mi enginar?" derken, işin iç yüzünü bilmeyen garson "Evet, yine enginar" diyordu. Resimde Muazzez Arabacı'yı "Yine mi enginar?" derken ve işin iç yüzünü bilmeyen garsonu da "Evet, yine enginar" derken görüyorsunuz...

Ziynet Agsu, ikinci evliliğini de gizledi...

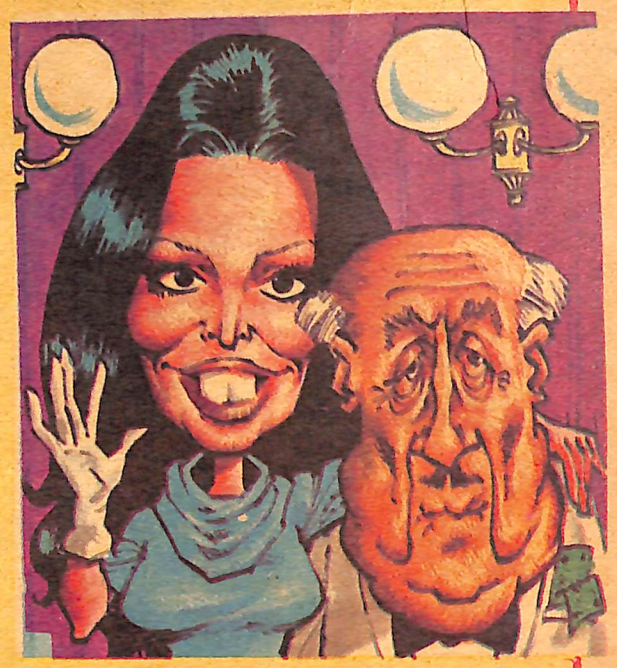

Eşi izin vermediği için yeni evlilerin Hilton' da bir düğündeki şu fotoğraflarını Spor ve Sergi Sarayı' nın çatısından tele-objektifle çektik...Ne kadar da farkında değiller, değil mi?..

Babam yaşında herifle evlendi...

Ziynet Agsu, ilk evliliğini de gizli olarak yapmış ve hakkında narkotik büro tarafından tahkikat açılmıştı. Bu defa da babam yaşında bir milyonerle yine saklı ve gizli olarak evlenen yıldızın bu durumu gizli bir anlam mı taşıyor?..

YAZISI 4. SAYFADA

Bunca yıllık sanat hayatında başına böyle bir olay gelmediğini belirten Muazzez Arabacı, "Enginarların o kadar etkisinde kaldım ki, geçen gece 'Nerede o günler nerede' şarkısını 'Nerde o eski enginarlar nerde' diye okumuşum" diyor...

Türkân Şanay... Tarık Kakan... Hülya Çokyiğit... Emel Savun... Ali Rıza Beşyüzboğa... Ve şimdi de

NERMİN KREM!

"5. ŞANS KERVANI" ORTA ASYA' DAN YOLA ÇIKIYOR; 5000 LİRALIK ARMAĞANI YENGENE GETİRİYOR...

"PAKETİMİ ELLETMEM"

Evet, ünlü yıldız Nermin Krem böyle diyor ve paketine el sürdürmüyor. Acaba 5000 liralık hediye paketinden ne çıkacak dersiniz? Ve de, bu numaraları ne güzel yersiniz... Afiyet olsun...

Çarşaf

**CHP'nin incisiyim,
sınıfın birincisiyim...**

CHP'nin incisiyim,
sınıfın birincisiyim...

bir konuk çizerin fırçasından...

Her hafta bu sayfa ünlü Türk ve dünya karikatürcülerine ayrılacak, sırası geldikçe Çarşaf çizerleri de okurlarımıza tanıtılacaktır

TURHAN SELÇUK

1922 yılında Milâs'ta doğdu. Babası asker olduğu için öğrenimini Anadolu'nun değişik şehirlerinde dolaşarak tamamladı. Adana Erkek Lisesini bitirdikten sonra yüksek öğrenim için İstanbul'a geldi. Üniversiteye devam ederken, bir yandan da karikatür çiziyordu. 1950 yılında Yeni İstanbul Gazetesi'ne girdi. Daha sonra Milliyet ve Akşam'da çalıştı. Halen Cumhuriyet Gazetesi'nde çizmektedir. Günlük çizgi-roman "Abdülcanbaz"ı, 18 yıldan beri aralıksız yayınlanmaktadır. Yurt içi ve yurt dışında bir çok ödül kazanmıştır. Beş karikatür albümü olan Selçuk'un karikatür üzerine yazıları da vardır. Orta kuşağın bu başarılı sanatçısı, Karikatürcüler Derneği'nin kurucuları arasında olup, ilk dönemlerde başkanlığını yapmıştır. Bir kız çocuğu babasıdır.

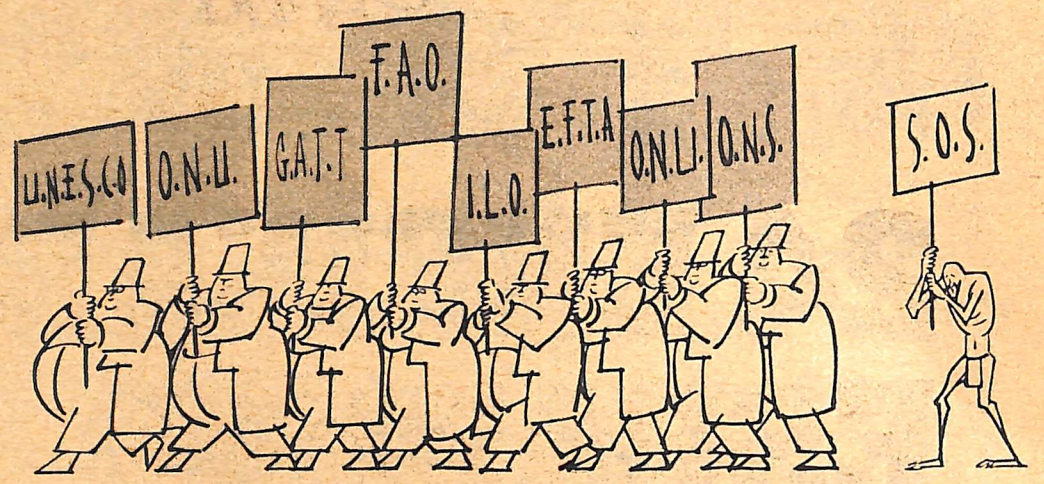

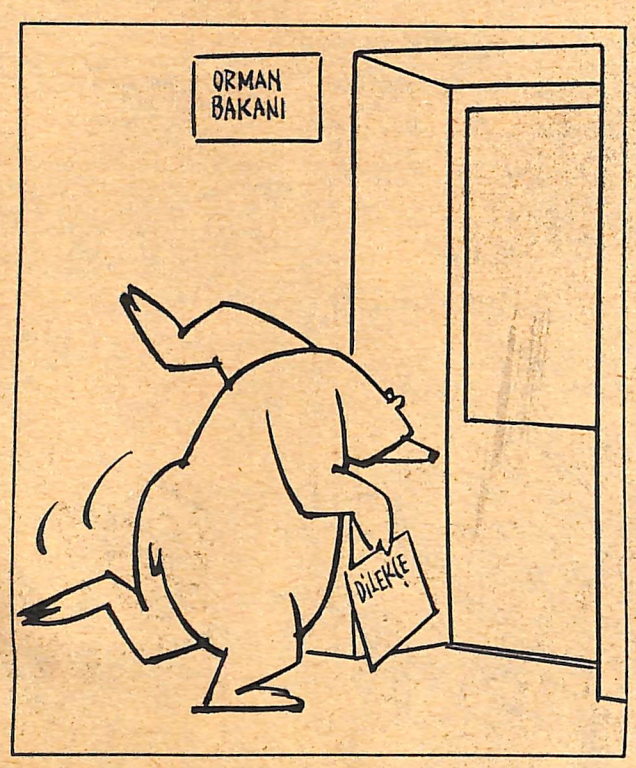

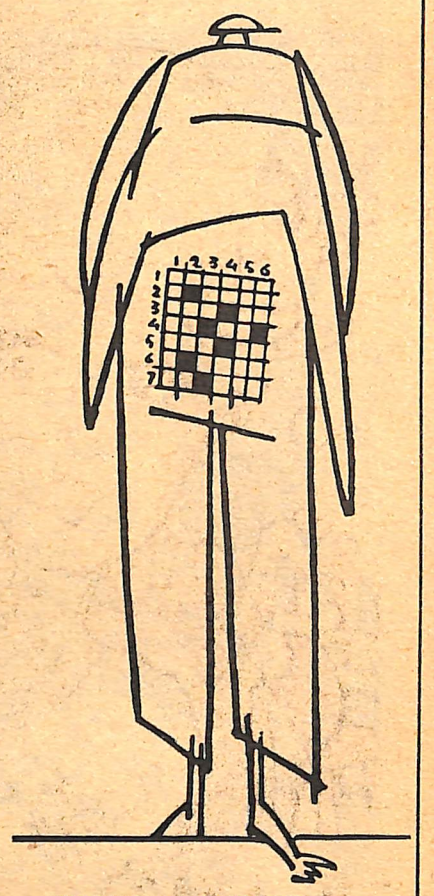

PAHALILIK PROBLEMI...

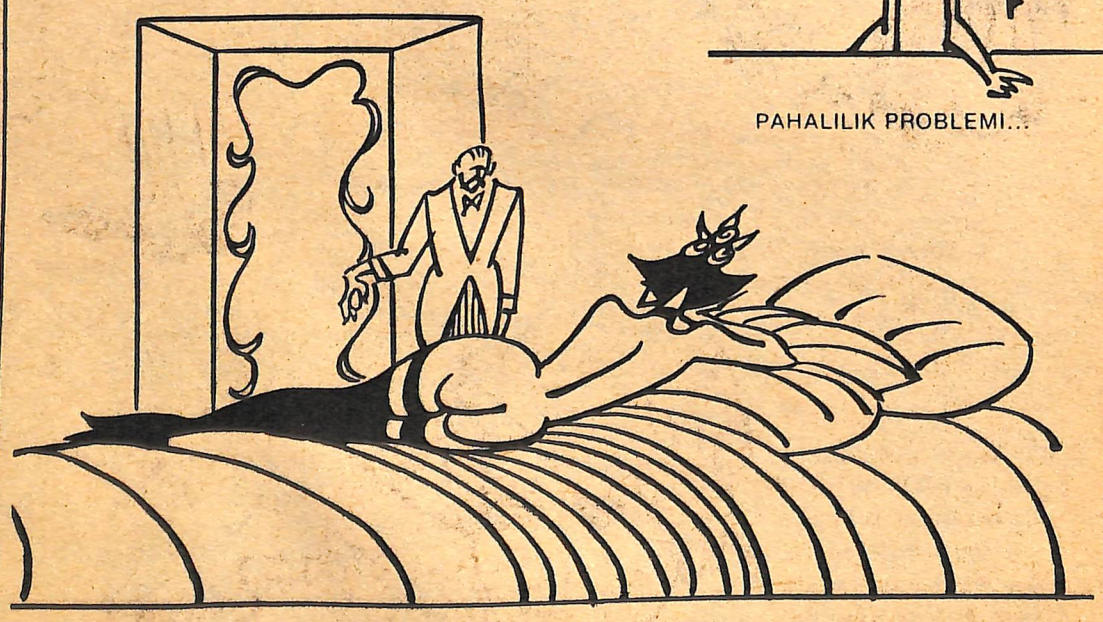

- NAMUS MU?... SÖYLE KUYRUĞA GİRSİN!..

BİLMECELİ TEKERLEME

PARDON!..

Hacı, hoca, komando, liberalist, faşist, mason
Yalan, düzen, palavra, uydurmasyon, atmasyon
Haberlerimiz: Cinayet ve hırsızlık, bol bol sansasyon
MC, WC, ayakyolu, tuvalet, helâ, kanalizasyon
Ortada ne katar var, ne şimendifer, ne istasyon
Fakat nereye bakarsanız, piston yine piston
Ve 4 sürücüye 1 direksiyon
Sonra misyon, emisyon, komisyon
İllüzyon, illüstrasyon
Devrimcilikte zinâ, uygarlıkta mastürbasyon
Aman kıpırdamayın beyler bu ne güzel pozisyon
Fiyatlar arttıkça, azaldı porsiyon
Telâş içinde şef, komi, garson
Dikkat! Patron geliyor patron
Patron da kim? Morrison
Çalsın sazlar; zeybek, çiftetelli, çaça ve çarliston...

Bayanlar, baylar bir Amerikan harikası bu kreasyon
Spekülasyon, devalüasyon, enflasyon
Losyon, izolasyon, stabilizasyon
Rehabilitasyon, telekominikasyon
Rezervasyon, otomasyon, kapitülasyon
Aksiyon, atraksiyon, opsiyon, ispiyon
Aşırmasyon, adaptasyon
Olmaz olsun böyle radyo, böyle televizyon
Bu bayat filimler kaçıncı vizyon
Başka nasıl yutturulur millete afyon
Devletler arasında piyon
Palavrada şampiyon
Oyunumuz: Koalisyon
Seyircimiz: 40 milyon
Pardon!...

ÜMİT YAŞAR OĞUZCAN

YAŞAR, NE YAŞAR NE YAŞAMAZ

Yazan: AZİZ NESİN

10

Müdür Beeey... Müdür Beeey...

Efendi görünüşlü birine yanaşıp sordum: "Affedersiniz, Müdür Bey nerede. Gördünüz mü?" "Çekil önümden ulan, ne müdürü sığırcık" diye beni tuttuğu gibi savuruverdi

KARŞIMDAKİ beni dinlemiyordu bile. Küçük bir pilli radyoyu kulağına dayamış yayımlanan futbol maçını izliyordu. Arada bir çoşkulanıp sıçrıyor, **"Hadi!"**, **"Yaşa' "Sok içeri!"** gibi anlamlı sözler ünnüyor, arada da bir takım anlamsız seslerle homurdanıyor, biyandan da benimle konuşuyordu.

Radyodan anlatılan maçın çoşkulu bir yerinde konuşuyorsam, elinin birini uzatıp ağzımı kapatıyor, dudaklarını da büzerek **"Sus"** işareti yapıyordu.

"Demek. Müdür Bey'i göreceksin?..."

"Evet..."

"Peki, biz burada neciyiz? Ha? Kimiz biz? Sorsana, danışsana bikere..."

İdare müdürünün odacısı olduğunu anlamıştım. Anlamazdan gelip, **"Ne sorayım?"** dedim.

"Müdür Bey'i görebilir miyim, diye sor."

"Peki. Müdür Bey'i görebilir miyim?"

"Hah şöyleee... İşte böyle sorulacak."

"Sordum işte; Müdür Bey'i görebilir miyim?"

"Göremezsin."

"Neden?"

"Müdür Bey burada yok da ondan..."

Herkesin birbirinin yanına gitmesine alıştığım için, **"Kimin yanına gitti?"** diye sordum.

"Maça gitti, maça... Müdür Bey maça gitti..."

Anlayın ağbiler, artık ben nasıl bunalmışım, nasıl şaşırmışım ki, **"Maç kaçıncı katta?"** diye sormaz mıyım?

"Ne? Kaçıncı katta mı?"

"Yani... Maç kimin yanına gitti diye soracaktım da..."

"Ne diyorsun yahu... Maç nerede olur, elbet stadyumda... Müdür Bey, stadyuma gitti..."

"Eyvaaah!" diye bağırdım. Oraları fırfır dönmeye başladı.

Stadyuma koşup idare müdürünü bulmaktan başka umarım yol yoktu. Belki öbürleri de O'nun yanındaydı. Yanında olmasa bile, nerede olduklarını bilir elbet...

Daireden fırlamamla deliler gibi koşmaya başladım. Dolmuşa gitsem geç kalacağım. Taksiye bindim. Stadyuma gittiğimde maç çoktan başlamıştı. İçeri girmem zor olmadı. Stadyum öyle kalabalık ki, hani iğne atsan yere düşmez derler ya, işte öyle... Bunca kalabalığın içinde Müdürü nasıl bulacağım... Dolana dolana, itile kakıla, vurula döğüle, şeref tribününe dek gidebildim; ama üstüm başım da yırtıldı. Çabuk bulmam gerekiyor Müdürü. Onun için iki elimi ağzıma boru yapıp, **"Müdür Beeey! Müdür Beeey!"** diye bağırmaya başladım. Ne kadar bağırsam boşuna, çünkü maç seyircileri çok, hepsi de bağırıyor. Ben bir kişiyim, onca insanın sesini nasıl bastırabilirim? Seyirciler tepinerek, yırtınarak bağırıyorlar; onlarla birlikte ben de, Müdür Bey, diye bağırıyorum.

"Ulan ineeek!"

"Müdür Beeeey!"

"Yuuuu!"

"Goool!"

"Favul ulan favul..."

"Höst, ayı oğlu ayı!"

"Müdür Beeeey!"

"Yuf beeee..."

"Vay inek arabası vaaay.."

"Hakeme gözlüüük..."

"Müdür Beeey!"

Önlerinde durup görmelerine engel oluyorum diye beni itip kakıyorlar. Efendi görünüşlü birine, **"Affedersiniz, Müdür Bey nerede, gördünüz mü?"** diye sordum.

"Çekil önümden ulan, ne müdürü sığırcık!" diye beni itti.

Yanındaki de, **"Açıl ulan!"** diye beni tekmeledi.

"Ne bağırıp duruyor bu herif, Müdür Müdür diye yahu... Deli mi ne!"

"O da müdür diye tozutmuş..."

Dünyada iyi insanlar da var. Bu iyi yüreklilerden biri, **"Sen müdürü mü arıyorsun?"** diye sordu.

Ben sevinçle, **"Evet"** dedim, **"Müdür Beyi arıyorum. Bir evrak var da numarası eksikmiş... Müdür Bey stadyuma gelmiş dediler.. O'nu arıyorum."**

"Bak, şurada polis var, polis bilir.. Hazır haftaym da olmuşken git polise sor.." dedi.

"Sağolasın..." deyip polise doğru yürüdüm. O iyiliksever adamın arkamdan **"Düüüt! Enayiyi nasıl da sepetledim..."** diye benimle alay ettiğini duydum. Önlerinden geçtiğim seyirciler, **"Taş arabası..."**, **"Höddüüük!"** filan diye söverek nereme gelirse vuruyorlardı. Doğrusu ya, bu kendini bilmezlerle döğüşmeye zamanım olmadığından aldırmıyordum.

Polisin yanına varıncaya dek öyle tartaklanmıştım ki, elbisemin bütün düğmeleri sökülmüş, düşmüş.. Pantolonumun belini elimle tutmasam, pantolon bacaklarımdan kayıp düşecek... Neyse, polisin yanına varabildim. Çok acele ve çok önemli bir iş için Müdür Bey'le görüşmek istediğimi söyledim. Nasıl bir iş olduğunu sordu. Evrakımda bir numaranın eksik olduğunu, bu yüzden Müdür Bey'i görmek istediğimi söylesem, beni Müdür Bey'in yanına götürmeyecek... **"Çok önemli, çok acele..."** diye üsteledim. Galiba, sabotaj ihbarı filan gibi bir şey sandı. **"Gel benimle!"** deyip, önümde yol açarak beni tribünlerin arkasında bir yere götürdü. Bir odaya soktu. Güzel dayalı döşeli bir oda... Masada bir adam, telefonla konuşuyor. Polis O'na, **"Müdür Bey, çok önemli bir şey için bu adam sizinle konuşmak istediğini söyledi, getirdim..."** dedi.

Ben, pantolonumun belini tutarak başımla selâm verdim.

Müdür Bey, **"Nedir?"** diye sordu.

Ben de, **"Sizi çok aradım Müdür Bey, çok şükür sonunda buldum..."** diye anlatmaya başladım.

"Nedir, kısa anlat!" dedi. Çünkü, telefonun alıcısını elinden bırakmamıştı.

"Beyefendi, benim bir miras işim vardı... İki yıl uğraştıktan sonra, şükürler olsun, işi sonuna getirdim."

Dışarı çıkmak üzere olan polise, **"Dur, dur! Ayrılma! Bekle!"** dedi.

Ben sözümü sürdürdüm: **"Yalnız evrakta bir numara eksik kalmış. İşte bu kâğıt!"** diye elimdeki tomarı Müdür Bey'e uzattım.

Müdür, masasında geri geri çekilerek, **"Sen ne diyorsun yahu?"** diye bağırdı.

"Bir numara istiyorum..." dedim.

Polise, **"Al bunu götür, al bunu götür!"** dedi.

Polis, kolumdan tutup çekti. Müdür'ün polise kaş-göz işareti yaptığını görmüştüm, rengi de kül gibi olmuştu.

"Asıl benim aradığım Ayten Hanım... Ama Ayten Hanım, Mazhar Bey'in yanına gitmiş... Mazhar Bey de geçen yıl, sizlere ömür, vefat ettiğinden..."

Müdür, iki elini ileri ite ite polise, **"Götürsene yahu, götürsene!"** deyip duruyordu. Her nedense polis kolumdan tutmuştu ama, nazik davranıyordu.

Yumuşar gibi olan Müdür, **"Sen ne diyorsun yahu, anlamıyorum ki.."** dedi.

"Ben de size anlatmaya çalışıyorum..." dedim.

Müdür korku içinde, büyümüş gözleriyle bana bakıyordu.

"Bugün ille de bu numarayı almalıyım; yoksa param düyuna kalırmış."

"Sen, ne anlatıyorsun yahu?"

"Derdimi... Sonra efendim, o numarayı İbrahim Bey verecekmiş..."

"Bay polis, al götür bunu, al götür!"

Polis çekiştirmeye başlayınca, derdimi çabuk çabuk anlatmaya çalıştım:

"İbrahim Bey, Ayten Hanım'ın, Ayten Hanım da şefin, şef de bilmem kimin... bilmem kimin.. bilmem kimin... Bilmem kim de..."

Polis, **"Gel dışarı! Çık dışarı be!"** diye bağırarak beni dışarı sürüklüyordu. Bir yandan da bana, **"Yahu, bu müdür, stadyum müdürü be!"** deyip duruyordu.

"Ayten Hanım'ı bulsam, bir bulsam O'nu..."

"Sen laf anlamaz mısın be... Bu müdür başka müdür, stadyum müdürü..."

Beni zorla odadan çıkardılar. Düdükler ötmeye başladı. Polisler başıma üşüştü. O itiş-kakışta, pantolon ayağımdan sıyrılıp düştü. Ben artık iyicene bozulmuşum, **"Ayten Hanım.."** deyip duruyorum.

Polisler gelince, korkudan titremekte olan o müdür birden yiğitlenip, **"Ben o Ayten Hanım'ın."** diye sövmeye başlamaz mı!

Ben de coştum artık, **"Ben de, ben de... Ayten Hanım'ın da, sizin de, hepinizin de, müdürünüzün de, dairenizin de, verdiğiniz, vereceğiniz numaranızın da, topunuzun da..."** diye kantarlıyı, sunturluyu öyle bir savuruyorum ki, koskoca stadyum çınçın ötüyor. Neden mi ötüyor? Çünkü, müdürün elinde tuttuğu ve benim telefon sandığım şey, telefon değilmiş, stadyumun hoparlörüne bağlı mikrofonmuş. Ben **"Hay o Ayten Hanım da.. Hay sizin de... Hay dairenizin de..."** diye adlı adınca sövdükçe, benim sövgüm stadyumda gümbür gümbür gümbürdüyor. Onlar telâştan mikrofonu kapamayı da unutmuşlar.

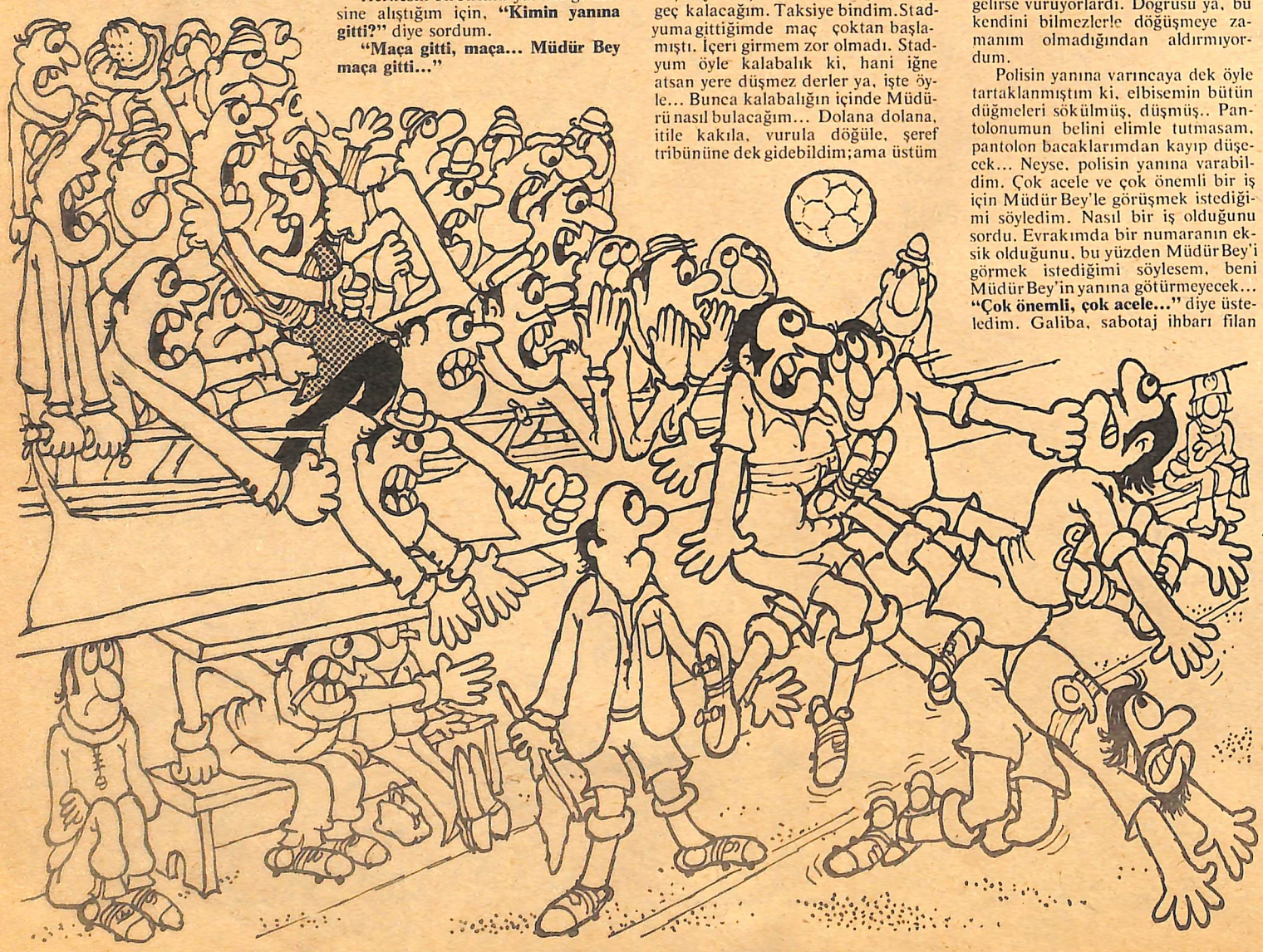

GELECEK HAFTA: Yaşayan Çanakkale Şehidi

Dilenciye hıyar vermişler, eğri diye beğenmemiş

Dilencilik en kral iş...

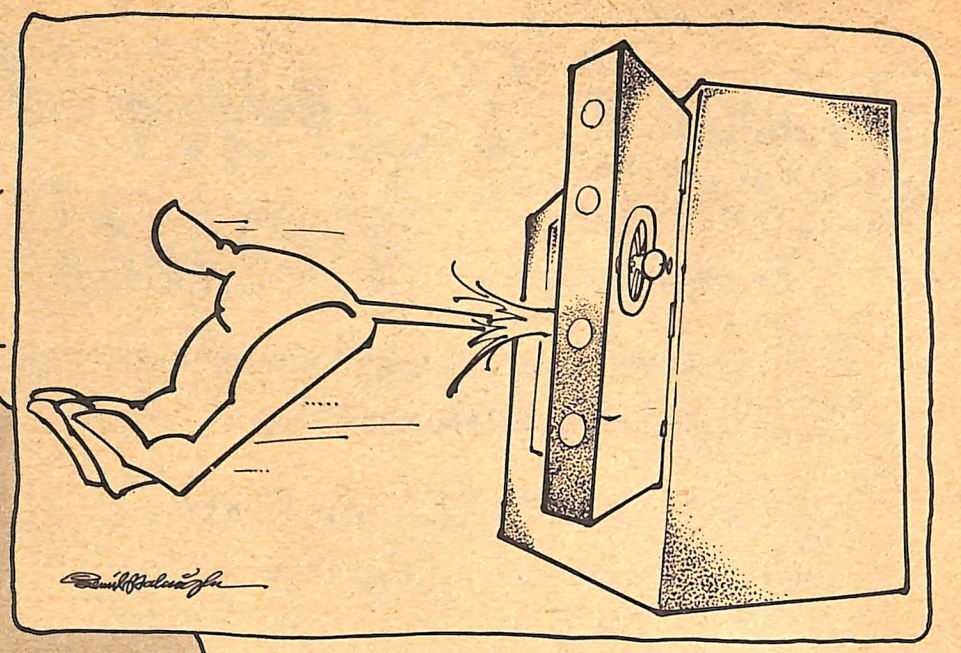

"İsteyenin bir yüzü, vermeyenin iki yüzü kara" diyenler ve gece gündüz dilenenler, giderek çoğalmaktadır. Ortada işsizlik diye bir sorun yokken ve hayat sudan ucuzken, dilencilerin artmasına bir anlam verilememekte, olsa olsa sadaka verilmektedir... Böylece de, dilencilerin günlük kazancı, sadaka verenlerin gelirini çok geçmektedir. İyi mi?..

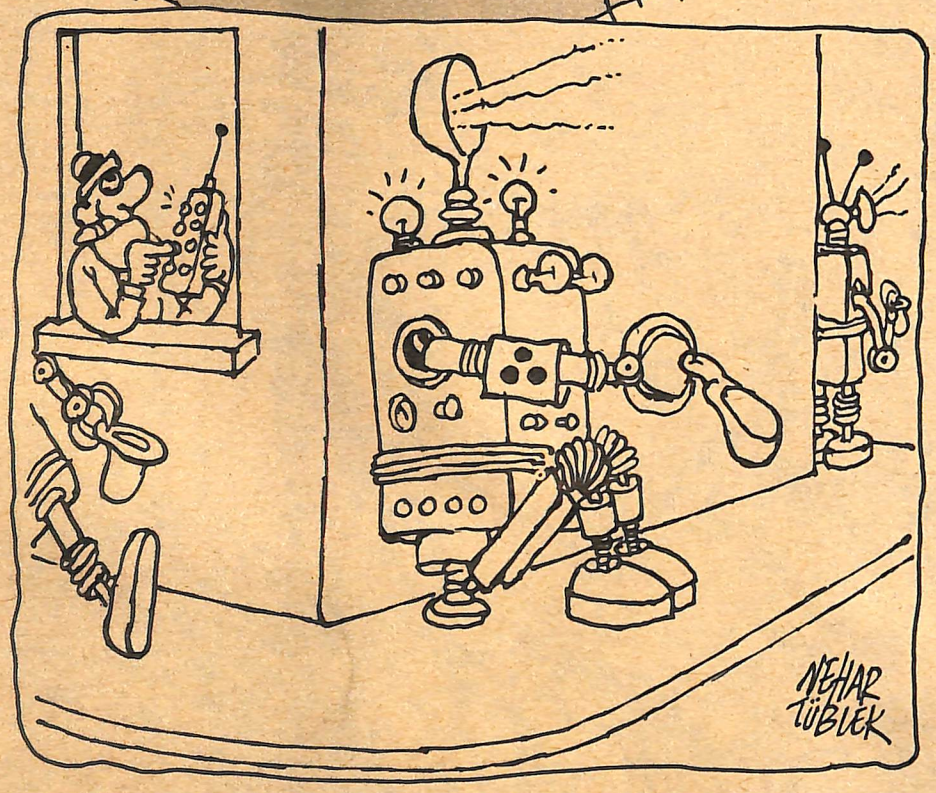

FIKRALAR

NEREDEN?

ADAMIN biri bürosuna geldi, gazeteyi okudu ve fırladı: Beşinci sayfada kendi ölüm ilanını görmüştü. Telefona koştu, evini aradı. Karısına ilanı görüp görmediğini sordu. Kadın:

-Tabii okudum, dedi.

Bir an durdu, sonra sordu:

-Nereden telefon ediyorsun?

VAKTİNDE GİTSENE

GECELERİ eve geç gitme merakında olan iki arkadaş konuşuyorlardı. Biri sordu:

-Eve geç gittiğin zaman karın ne diyor?

-Ben evli değilim ki!

-Allah Allah! Öyleyse neden eve geç gidiyorsun yahu?

TEŞHİS

DOKTOR hastanede, günlük kontrolunu yapıyordu.

-25 numaradaki bey nasıl?

-Kaynanasını görmek istiyor efendim.

Doktor başını salladı:

-Ya, vah vah! Demek henüz kendine gelmedi!

BEŞ KERE BEŞ ON EDER

İKİ boksör konuşuyorlardı. Biri:

- Böyle şey görmedim, dedi.

- Nedir o?

- Geçen hafta İzmir'e maça gittim. Rakibim İzmir şampiyonuydu. İkinci rauntta, bana sıkı bir yumruk attı. Sersemledim, yere düştüm. Meğer hakem de İzmirliymiş. Dikildi baş ucuma, başladı, saymaya.

- Sayacak tabii, dedi öbürü, n'apacaktı ya?

- Anladık ama birader, nasıl saydı, biliyor musun?

-Ne bileyim?

- 1,2,3,4,5, dedi. Sonra...

- Sonra?

- Sonra da "Beş kere beş on eder" diye bağırdı herif!

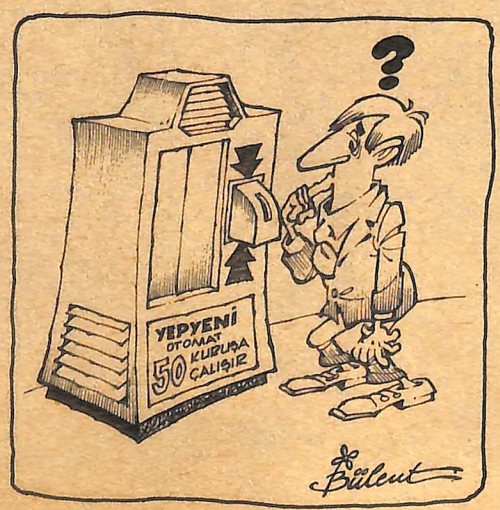

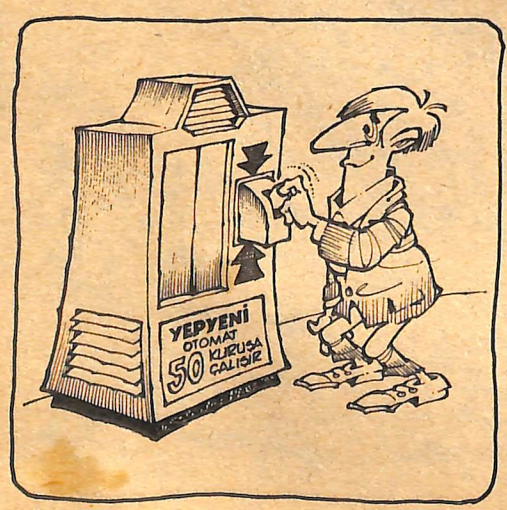

POLİTİKACILAR VE KİRLİ ÇARŞAFLARI

Turan Güneş uğruna, canına kıyan kadın

Oysa sayın profesör de onu sevmiş ve Süheyla adındaki genç kıza şu hazin şiiri yazmıştı:

Abezan deyip geçme, sözlerime kulak ver
Bir boş vaktin olursa, bana da bir yanak ver...

SİZLERE, bu hafta da CHP'nin sevimli Turan Güneş'inden söz edeceğiz... Nüktedan profesörümüz çocukluk ve ilk gençlik yıllarında pek çelimsiz olduğu için çevresindeki genç kızların ilgisini çekmeyi maalesef başaramamış, onlara uzaktan uzağa bakıp, burnunu çekmekle yetinmiştir. İşte o yıllarda, okuduğu lisenin pek yakınındaki İngiliz Lisesi'nin hızlı genç kızlarından Süheylâ'ya yazıp, gizlice ve imzasız olarak kızın çantasına koyduğu hazin bir aşk şiiri!...

Bu arada, Süheylâ'nın yıllar sonra bu şiirin Turan Güneş'e ait olduğunu parmak izi tespiti suretiyle anlamış bulunduğunu hatırlatmayı da vatanî bir görev sayarız. Çünkü Süheylâ bu şiiri Turan Güneş'in yazdığını öğrendiği zaman iş, işten geçmiş ve Güneş'i alan muhterem refikası Üsküdar'a geçerek Ayşe'yi dünyaya getirmiş bulunuyordu.

Aksi takdirde, evde kalmış olan Süheylâ, Güneş'in aşkına mutlaka bir cevap verecekti. Fakat o, vicdanının sesini dinleyerek bağrına taş basmış ve kendini Marmara'nın soğuk sularına bırakmıştır.

SÜHEYLA'YA SERZENİŞ

Deli gibi yıllarca ardında koşaraktan
Anla beni Süheylâ, sevdim seni uzaktan
Zaten bozuk gözlerim bilmedi uyku nedir
Aşkınla harap oldum, inan ki kaç senedir
Ben ağladım sessizce sen Ali'yle çıkarken
Kanım beynime çıktı, Veli sana bakarken
Gözümle gördüm sonra Ahmet'in çimdiğini
Öğrendim sana dair herkesin bildiğini
Niçin kendi kendini ziyan edersin söyle
Kısmetin kapanır da evde kalırsın böyle
Eğer uslu durursan açıklarım aşkımı
O zaman öğrenirsin o itlerden farkımı
Abezan deyip geçme sözlerime kulak ver
Bir boş vaktin olursa bana da bir yanak ver.

Süheylâ gerçeği öğrendikten sonra çok üzülmüş **"Ayol ben ne bilirdim o şiiri sünepe Turan'ın yazdığını? Bilseydim bir değil bin yanak verirdim o çağımda."** demiştir.

İşte böyle sevgili Çarşaf'çılar. Sayın Güneş, okul çağlarında çelimsizliğinden ötürü içine kapanmış ve adı Abezan Turan'a çıkmıştır. Ancak profesör olduktan sonra yakışıklılığı meydana çıkmış ve kısmeti anîde açılmıştır.

Aşağıda okuyacağınız mektup da; Profesör Turan Güneş'e öğrencilerinden Fifi namıyla maruf Fitnat tarafından yazılmıştır.

Muhterem Hocam,

Beni Devletler Hukukundan bütünlemeye bırakmanızı hayretle karşıladım. Demek ümitsiz aşkımı anlayamadınız. Oysa ki ben sırf size karşı duyduğum bir takım çapraşık hisler dolayısiyle dersinize çalışamadım. Siz ders anlatırken gözlerim, gözlüğünüzün ardındaki o şuh ve çapkın gözlerinize dalıyordu hocam. Evet, itiraf ediyorum size âşığım. Rica ederim, söyleyin bu durumda kim ipler Devletler Hukukunu?

Siz ki koca bir profesörsünüz, benim sizi sevmek hukukumu anlayamadınız.. Bu durumda olan ben, Devletler Hukukunu anlayamadımsa çok mu hocam? Elinizi vicdanınıza koyun, söyleyin, bunun bir çaresi yok mu hocam?

Kalbi daima aşkınızla çarpacak olan
FİFİ

Tarihler, sayın profesörün bu mektuba cevap vermediğinde hemen hemen ittifak etmektedirler. Yalnız **"Tevarihi Mülkiyye ve Maarifi Şükriyye"** yazarı Müverrih Şemsi Paşazade Şükrü Bey, hocanın bir anlık tereddüt geçirip derin bir "Ahhh" çektiğini yazar.

Bütünleme sınavında da Fifi namıyla maruf Fitnat, hocanın ve mümeyyizlerin bütün sorularını cevapsız bırakmış ve çakacağını anlayınca iki gözü iki çeşme Rıza Tevfik'in ünlü şiirini kendine göre kıraat eylemiştir.

Bana sual sorma cevap müşküldür
Sinemi burada açamam hocam,
Fifi'nin sevdası yalan değildir
Olur olmaz yerde saçamam hocam.

Sen ilim anlattın, ben sana baktım
Gülen gözlerine abayı yaktım
Aşkınla mest oldum, aşkınla çaktım
Vallahi ben senden geçemem hocam.

Neyini dinleyip kendimden geçtim
Erkekler içinde tek seni seçtim
Ben, kara sevdanın zehrini içtim
Elinden başka mey içemem hocam.

Şu yanan kalbimde yer yok irfana
Devletler Hukuku anlatma bana
Seyreyle bir çaça yapayım sana
Başka türlü sınıf geçemem hocam.

Bu şiirden sonra Fifi, Turan Hocayı akşam dansa davet etmiş ve birlikte **"Çaça"** yaparak neşelerini bulmuşlardır. Sabaha doğru Rumeli Işkembeçisinde tam tekmil, tuzlama içerlerken Turan Hocanın Fifi'ye okuduğu bir dörtlüğü de sunuyoruz.

Kırk yaşından sonra oldu sevgilim
O çaça öğretti, ben ona ilim
Aman işkembeci, Ayşe duymasın
Bu iş pek güzelmiş pişman değilim.

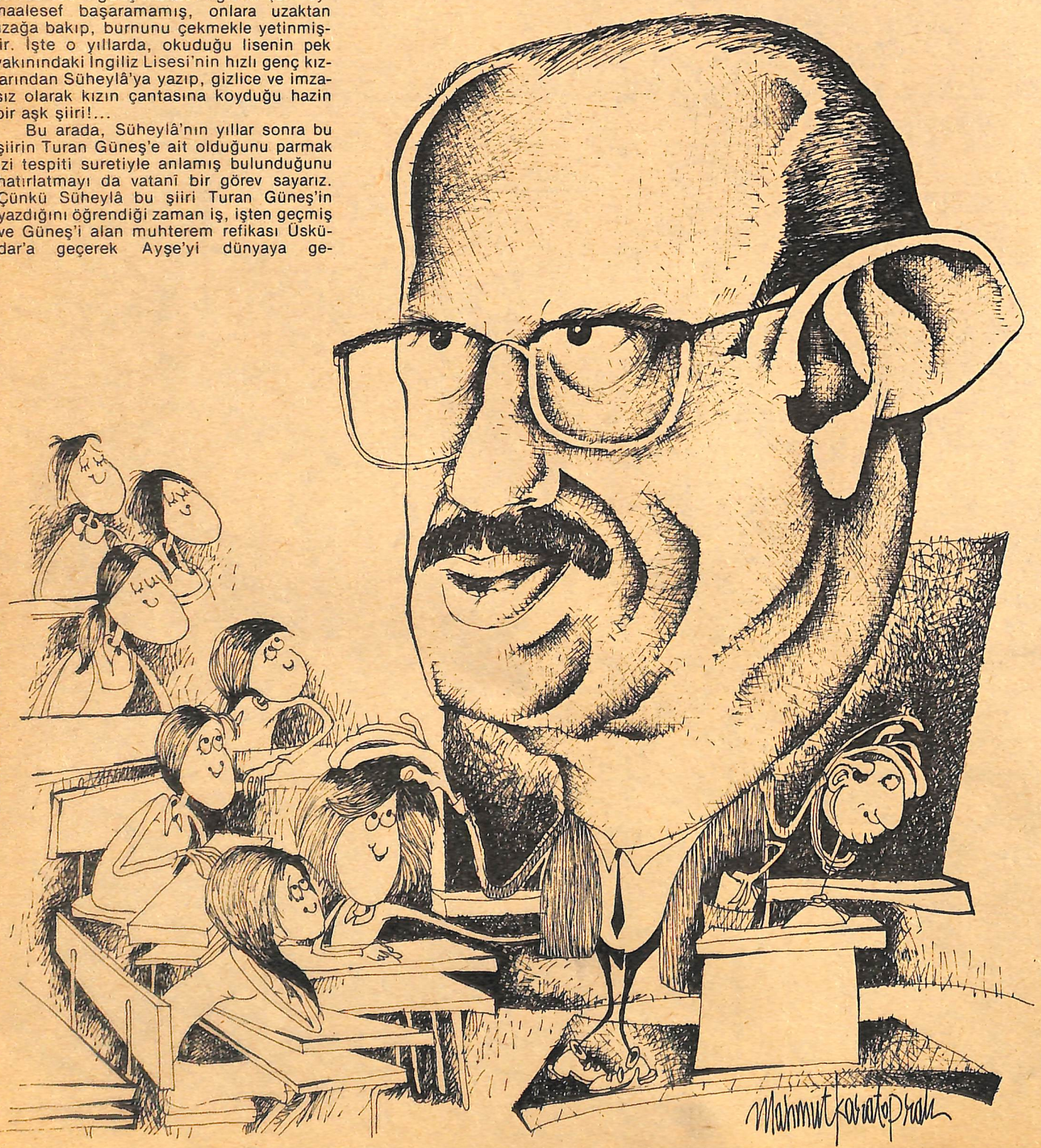

Neştersiz ameliyattan sonra...

ŞİMDİ DE, NARKOZSUZ AMELİYAT

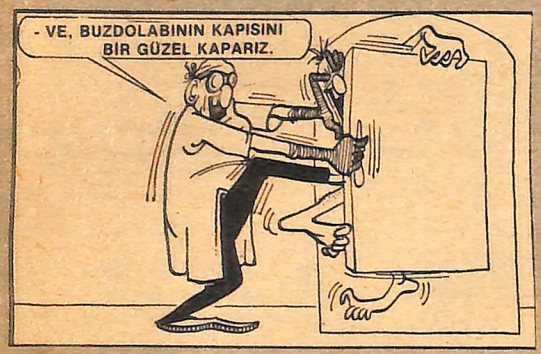

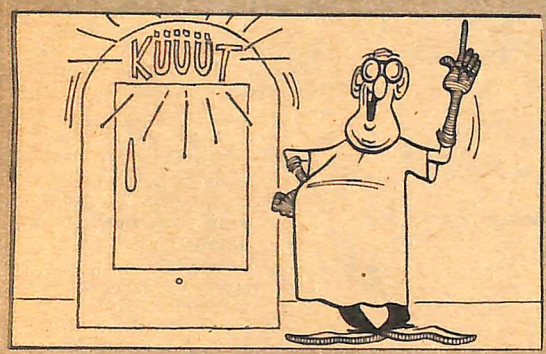

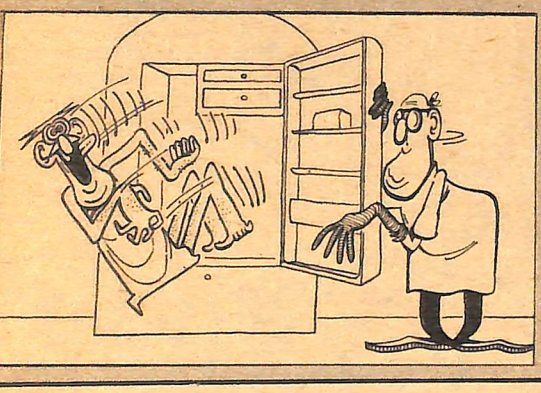

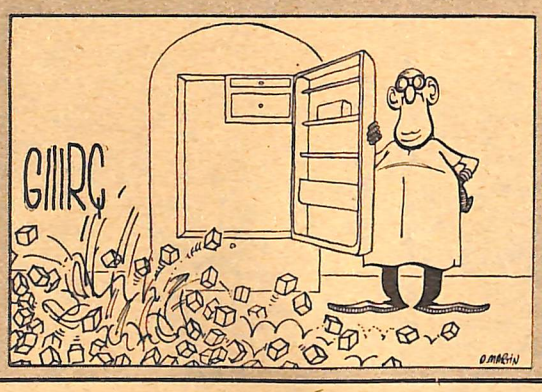

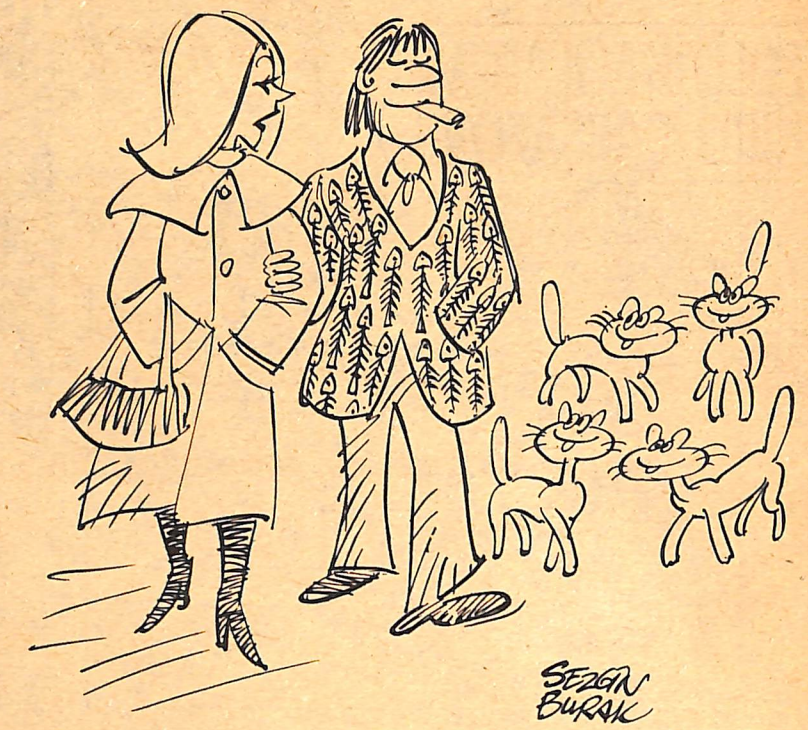

— Sana kaç defa söyledim, şu balık sırtı ceketini giyme diye!..

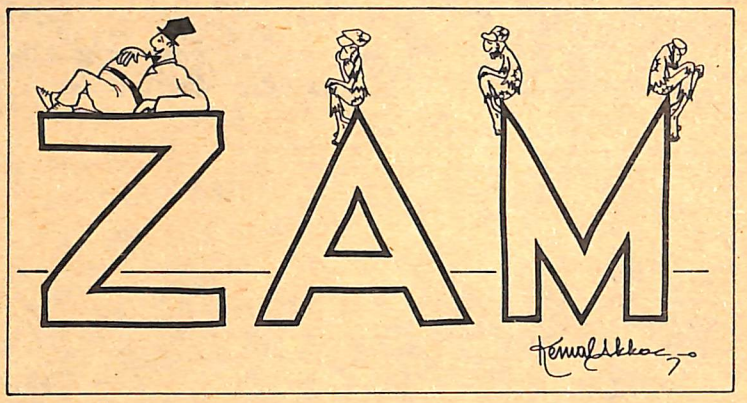

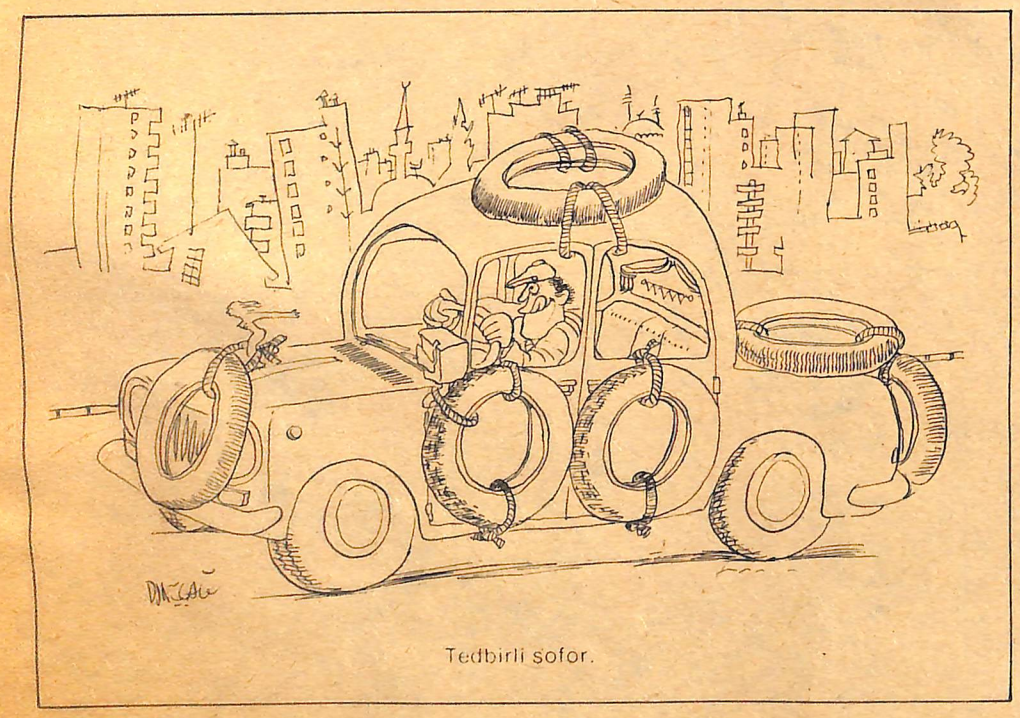

Tedbirli sofor.

BEŞTE BİR

NİŞANLIYDILAR. Delikanlı:

-Kaç çocuk istersin sevgilim? diye sordu.

-Dört, dedi kız.

-Dört mü. Neden dört?

-Çinli çocuk istemiyorum da ondan.

-O da nereden çıktı?

-Şekerim, gazetede okumadın mı? Doğan her beş çocuğun biri Çinliymiş!

HESAP

ADAMCAĞIZ rezil ve adi bir kadınla yirmi yıl yaşadıktan sonra öldü. Öbür dünyada sınıflandırma görevini yapan melek defteri karıştırdıktan sonra:

- Cehennemde yirmi yıl geçireceksiniz, dedi.

Adam kibarca sordu:

- Bundan önceki yirmi yıl sayılmayacak mı efendim?

RAHİBİN RÜYASI

YAŞLI bir rahip rüya görüyordu. Vaiz verdiğini düşünüyordu rüyasında. Uyandığında ne görsün: Gerçekten vaız vermiyor mu?

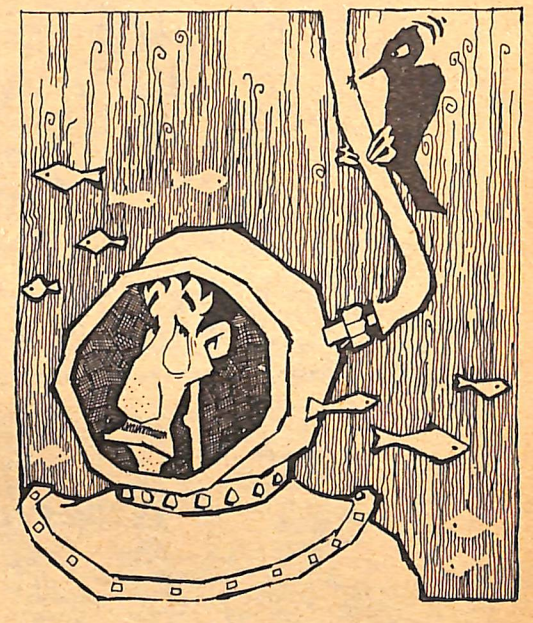

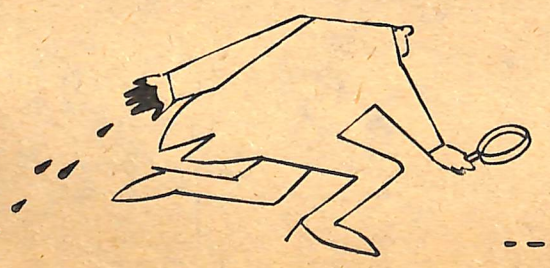

© Türkiye'de yayın hakkı Çarşaf dergisine aittir

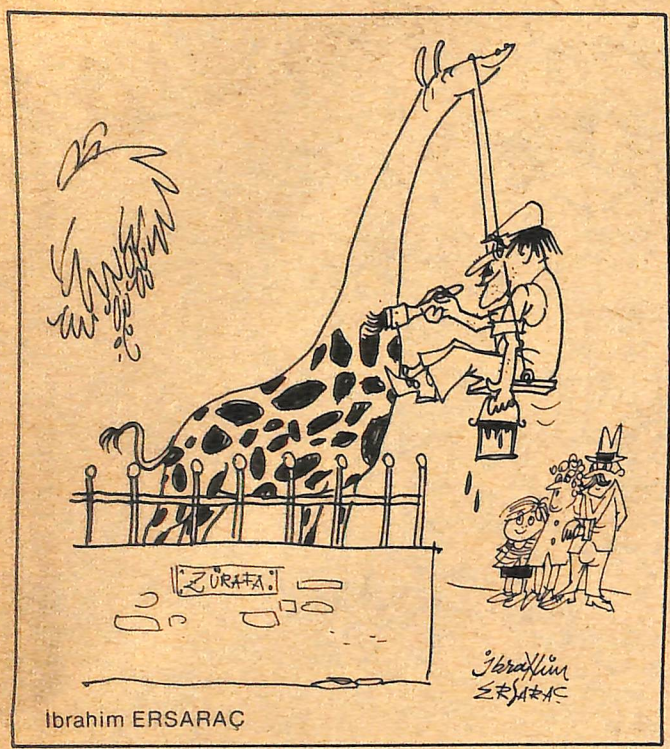

İbrahim ERSARAÇ

NANE

VAHDETTİN'İN GİDİŞİNE AGLAYAN KADIN

Elemli bir sonbahar gününde İstanbul'a inmiştik. Akşam gazetelerinden birinde Sultan Vahdettin'in vatandan İngiliz gemisiyle ayrıldığını okudum. O zaman çarşaf giyiyordum. Peçeyi örtmüyordum. Fakat peçeliği kapatıp göz yaşlarımı göstermemek için hüngür hüngür ağladığımı unutamıyorum.

Münevver Ayaşlı - Yeni Asya

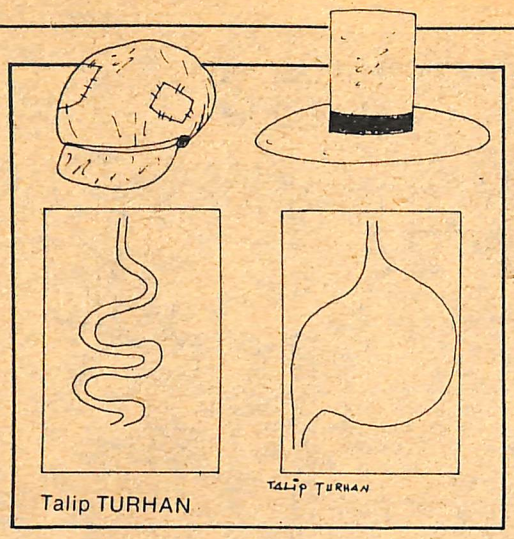

Talip TURHAN

serbest kürsü

HERKESE BİR HAK

söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

HAZIRLAYAN: BİZİM HAKKI

(Bu sayfa sizin sayfanızdır. Karikatür ve esprili fotoğraflarınızı bekliyoruz.)

şip-şak

Yasemin YUNATÇI
424 Sok. No: 1
Damlacık
İZMİR

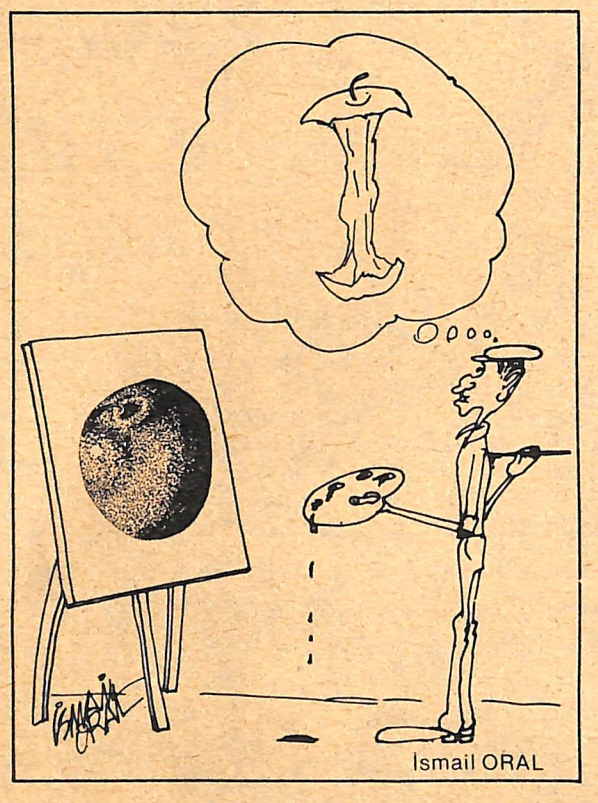

İsmail ORAL

ZOR DURUM

ÇIPLAKLAR kampında balo veriliyordu. Piyanist tatlı tatlı çalarken bir garson da zaman zaman gelip müzisyenin içkisini tazeliyordu. Vakit ilerledikçe millet çoşuyor, fakat garson da gitgide bitkinleşiyor, yürürken bile tökezliyordu.

Bir ara piyanonun yanına içki tazelemeye geldiğinde müzisyen sordu:

-Nen var senin yahu? Yürüyüşün bile değişti!

Garson:

-Merak etmeyin beyim, dedi, bir şeyim yok. Ama müşkül durumdayım.

-Hayrola?

-Beyim,çıplaklar kampında size de bu kadar bahşiş verilse nereye koyarsınız?

MECBURİ DURAK

ÜLKEMİZDE her ne kadar nüfus planlaması yapılmaktaysa da, Anadolu'da çok çocuklu ailelerin babalarına başka bir saygı gözüyle bakılır.

Bölge gazetelerinden biri, bu konuda yaptığı anket sonunda Malatya'dan Abdo'yu tespit etti. Gazetenin muhabiri adamın evine koştu:

- Kaç çocuğunuz var?

Abdo bıyıklarını bura bura:

- Yedi, dedi.

- Kaç yaşındalar?

- On bir, on, dokuz, sekiz, yedi, altı, beş.

- Artık durdunuz mu?

N'apalım bey, eve televizyon aldık!

ÜSTÜ

MİLYARDER bir petrol kralı altın kaplama, bir Cadillac ısmarladı. Fabrikaya yüklü bir çek yolladı, bir de telgraf çekti:

-Kaç paraysa alın, üstünü Volkswagenle ödersiniz!

AÇIK PENCERE

NEW YORK'ta, iki arkadaş karşılaştılar. Birinin manzarası iyice sefildi. Arkadaşı:

-Hayrola yahu, dedi, gene mi işsizsin?

-Evet.

-Peki ama, sen altı ay evvel Deniz Kuvvetlerine gönüllü yazılmamış mıydın?

-Evet.

-Sonra?

-Kovdular.

-Neden?

-Birader, beni denizaltıya verdiler. Ben de geceleri pencere açık uyumayı severim.

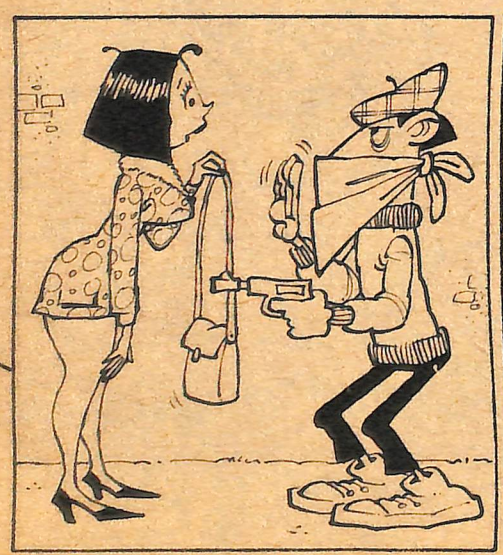

Gönderdiğiniz okul anılarından...

Cetin ALTAN'ın seçtikleri

Deha

Askerlik dersi hocamız Ramazan Albay...Notu da kıt mı kıt.. Okulun kendi öğretmenlerinin bile eli bu kadar sıkı değil.. Hocanın en çok kadrine uğrayan da bizim kambur Rıza.. Diğer dersleri iyi, askerlik notu düşük: İlk yazılıdan bir almış..Neyse ikinci yazılıyı olduk. Ramazan Albay, sert olmasına sert ama, kopya çekenleri de yakalayamıyor. Çıktık dışarı. Herkes nasıl kopya çektiğini kahkahalarla anlatıyor. Kambur Rıza da "Şeytanın ayağını kırdım anasını satayım, dokuzbuçuk verse kabul etmem valla, illâ on.." diyor da başka demiyor. Öyle umutlu, uçuyor sevinçten.N'etsin fukara, gayrı bu bir gurur meselesi olmuş onun için..

Bir ay geçti aradan. Ne de olsa, Askerlik Şubesi Başkanı Albayımız. Her derse yetişemiyor. Geldi sonunda. Not defterini çıkardı. Baktım bizim Kambur Rıza tir tir titriyor. Güz yaprağı gibi. Okuyor hoca. Sıra Rıza'ya geldi. Kalktı ayağa..Ama hoca bir türlü okumaz..Bizimki titrer de titrer...Bizde aman bi merak..Ne olacak.. Kaç aldı Rıza? Albay da heyecanlanmıştı..

-"Arkadaşlar, dedi. Karşınızda bir dâhi bulunuyor.."

Şaşkın, sırıttı Rıza..Devam etti Albay.

"Korkunç bir çalışma gücü kullanarak, bir insanın nasıl yüzde yüzlük bir ilerleme yapabileceğini göstermiştir.."

Sınıfta çıt yok.

-"İlk yazılıda bir alan bu arkadaşımız....yüzde yüz artırarak iki almıştır.."

E.GÜNEY
Göre, No: 245 NEVŞEHİR

Salak, saloz, kaz kafa

Lisede Şaban adında bir arkadaşımız vardı. Adından ötürü okulda herkes takılırdı kendisine.

Sonunda buna dayanamıyan Şaban, adını değiştirmek için mahkemede dava açmıştı.

Duruşma günü biz de Şaban ve Şaban'ın babasıyla birlikte mahkemeye gittik. Kapının önünde küme küme insanlar bekliyordu. Sırası geleni, mubaşir içeri alıyordu.

Adını değiştirmek isteyen üç beş kişi, mahkemeden kolayca geçip muratlarına kavuştular.

Sonunda mubaşir:

-Şaban Ersoy, diye bağırdı.

Bizim Şaban heyecandan yüzü kızararak girdi içeri.

Yargıç, halim selim, yumuşak sesli, babacan bir ihtiyardı. Şaban'a:

-Söyle bakayım oğlum neden değiştirmek istiyorsun adını, dedi.

Şaban kekeliye mekeliye anlatmıya başladı:

-Efendim okulda herkes bana takılıyor. Şaban demek, aptal demek, dangalak demek, şapşal demek, angut, saloz, salak, budala, hırt, hıyar, mankafa demek. Şaban olunca inek oluyorum, öküz oluyorum, kozalak kafa Şabo oluyorum, kaz beyin Şaban oluyorum.

Birden o halim selim yargıç, horoz ibiği gibi kızardı:

-Kes, dedi kes..

Şaban korkarak sustu. Yargıç burnundan soluyordu:

-Demek Şaban olunca insan aptal oluyor, şapşal, salak, kaz kafa, inek oluyor. Sanığın savunması reddedildi. Haydi bakalım çık dışarı...

Şaban, başı önünde ağlamamak için burnunu çeke çeke çıktı dışarı. Sonradan öğrendik meğer yargıcın da adı Şaban'mış.

NABİ ERDEM
Özsoy Sok. Barış Apt. No: 21/5
Cebeci-ANKARA

Şap şup

Şişli Siyasal Bilimler Yüksek Okulu. Okul yeni açılmış. İlk ders Anayasa Hukuku. Sınıf hocayla yeni tanışıyor. Arkadaşlar yıl sonu sınavları hakkında sorular soruyorlar hocaya.

Tombalacı Ali de (Okulu bitirince tombalacılık yapacağını söylediği için lâkabı böyleydi.) ayağa kalktı:

-**Hocam**, dedi, **not verirken cömert mi davranırsınız, yoksa cimri mi?**

Hoca şöyle bir kasıldı:

-**Bakın arkadaşlar**, dedi, **benden geçebilecek kadar not alanı kucaklayıp öperim.**

Tombalacı Ali, sınıfın önde oturan sarışın bombasını işaret ederek:

-**Anladık hocam**, dedi, **Leyla bu yıl ne yapsa sınıfta kalmayacak.**

Muharrem KANDEMİR
Beyceğiz Cad. Yıldız Apt. No: 62/3 Çarşamba/İstanbul

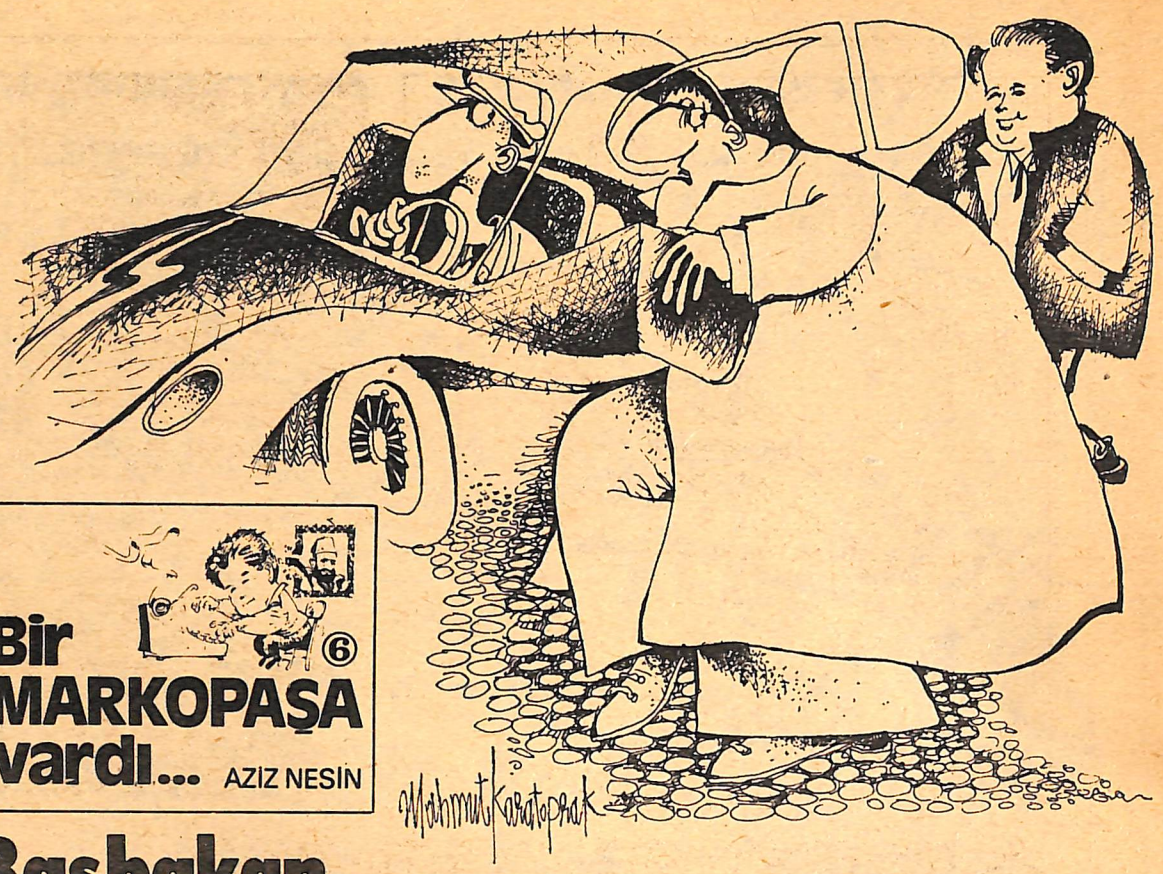

Bir MARKOPAŞA vardı... ⑥

AZİZ NESİN

Başbakan Hasan Saka ile bir konuşma

Başbakan Hasan Saka'yla, yurt sorunları üstüne bir konuşma yaparak okurlarımıza yararlı olmayı düşündük. Ancak bir yanlışlık yaparak, yeni aldığımız bir geveze muhabiri bu işle görevlendirdiğimizi üzülerek bildiriyoruz. Sorduğu soruya, karşısındakinin cevap vermesine fırsat bırakmadan yine kendisi cevap veren bir geveze tip olan muhabirimizin Başbakan'la yaptığı konuşmayı oldugu gibi sunuyoruz. Başbakan'a sözü tamamlatmadan, sözün arkasını kendisi ekleyen muhabirimizin gevezeliğinden ötürü Başbakan ve okurlarımızdan özür dileriz.

SON günlerde Hasan Saka, ziyaret gibi, ziyafet gibi çok ciddî ve siyasî işlerle pek çok uğraştığından bitürlü kendisiyle konuşmak fırsatı bulamıyordum. Sonunda, bunu başarabildim. Hasan Saka, az önce bir Amerikan heyetine ziyafet vermiş, bu ziyafetten sonra da Amerikalıların kendisine vereceği ziyafete gidiyordu. Başbakanlık arabasına binerken, kendisiyle konuşabildim. Fırsatı kaçırmamak için, arka arkaya sordum:.

"7 eylül kararlarının değişip değişmeyeceği, şeker fiyatının yeniden yükseltilip yükseltilmeyeceği, yeni vergilerin neler olduğu, Amerikalıların vermeye söz verdikleri borcun faizlerini ödemeye başlayıp başlamadığımızı, seçimlerde yapılan yolsuzluk sorunu, Güvenlik Konseyi'ne bizi neden almadıkları, bu hayat pahalılığı..."

Başbakan kızgınlıkla,

"Yeter!" diye bağırınca, sözünün arkasını ben tamamladım:

"Söz milletindir!"

Yakaladığım fırsatı kaçırmamak için, yeniden sormaya başladım:

"Fener Patrikhanesine Amerika'dan naylon bir patrik geleceği, bütçemizdeki açığın nasıl kapatılacağı, Öğretmenler Birliği'nin Kongresi..."

Başbakan yine sabırsızlıkla,

"Biz..." diye haykırınca, ben de sözünün arkasını getirdim:

"Hürriyet istiyoruz!"

Başbakan, sorularımı teker teker sormamı istedi. Ben de öyle yaptım:

"Memleketin ekonomik durumu?"

"Eğer biz bu ekonomik tedbirleri almamış olsaydık, bugün kü..."

Hemen sözün arkasını getirdim:

"Rezalet olmazdı."

Başbakan sözünü sürdürdü:

"Aldığımız tedbirler sayesinde bütün millet..."

Sözünü ben tamamladım:

"Yokluktan kırılacak, açlıktan ölecektir..."

"Aldığımız kararların olumlu sonuçlarını görmek isteyenler."

"Torunlarına vasiyet etsinler" diye sözünü bağladım.

Sözlerini tamamlamaya fırsat bulamayan Başbakan, bu kez sözünü kesmemem için bir çırpıda,

"Partimiz, devrimci bir partidir!" diye bağırdı.

İşte, bu sözünün arkasını getiremedim. Çünkü, ağzım açık kalmıştı. İyi ki şoför arabayı sürdü de, Başbakan da kurtuldu, ben de...

20 ekim 1948
(Markopaşa)

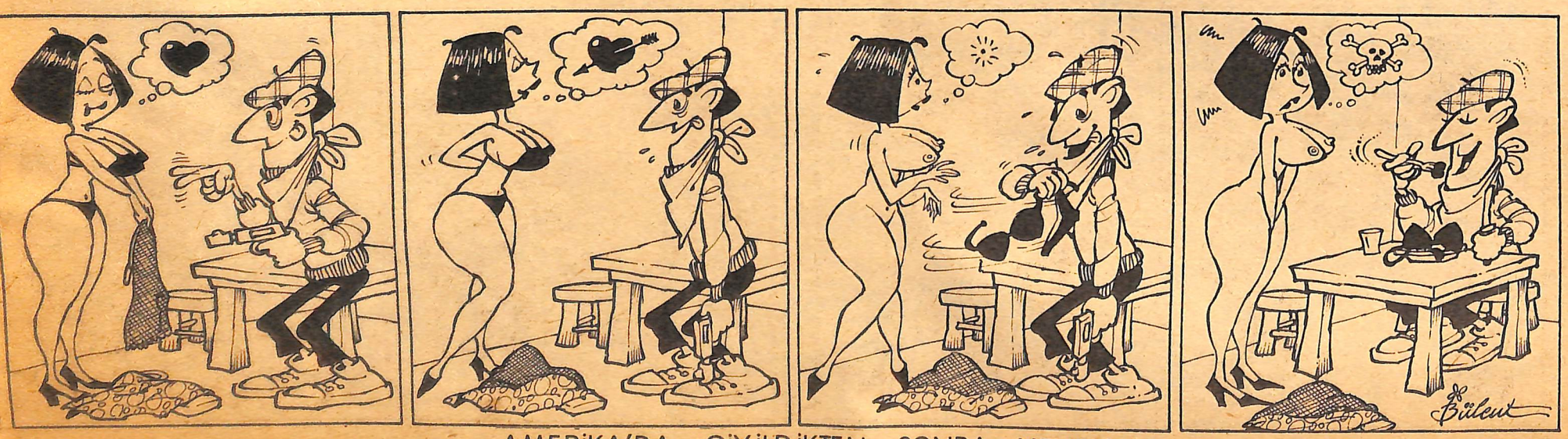

AMERİKA'DA, GİYİLDİKTEN SONRA YENEBİLEN İÇ ÇAMAŞIRLARI YAPILMIŞ

"Az Gelişmiş Anahtar 8"i en iyi tamamlayan 5 okuyucumuz 100'er lira armağan kazandılar.

Kazanan okuyucularımızın isimlerini ve türettikleri şekilleri yayınlıyoruz.

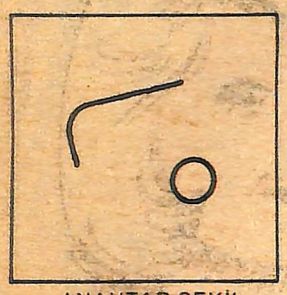

ANAHTAR ŞEKİL

Nurhan KAZAZ
Kovacı Camii Sok.
No: 11/2
Çarşamba-Fatih-ISTANBUL

Selâmi FAZLIOĞLU
Akyazı Adliyesi
Akyazı - SAKARYA

Mustafa SARAN
Karadeniz Teknik Üniversitesi
Elektrik Fakültesi 40376
TRABZON

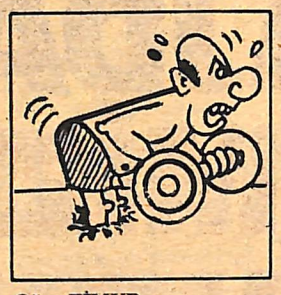

Oğuz TİMUR
Oğuz Ajans
Akıncılar Sok.No: 21
Maltepe-ANKARA

Hayri MUMCU
Anafartalar Çarşısı
Kat: 1 No: 132
Ulus - ANKARA

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

KARELİ bulmaca... "7 Yanlışı Bulma" bilmecesi. Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık klasikleşmiş bilmece türleridir. **ÇARŞAF** ise on sayıdır bu köşede, okurlarına çok daha değişik bir örnek sunmaktadır.

Amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar" dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmek olan bir bilmece...

Şimdi siz de sayfanın altındaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek, bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

a) **En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.**

b) **İkramiye kazananların isimleri, iki sayı sonra yayınlanacaktır.**

c) **Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.**

Adres:
"Az Gelişmiş Anahtar 10" Çarşaf Dergisi, Mollafenari Sok. No: 30-32 Cağaloğlu-ISTANBUL

BİR ŞİFREMİZ VAR

AMA, bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz 3 ipucundan ibarettir:
1) Bulacağınız 6 kelimelik bir cümledir.
2) Başlangıç harfi, siyah daire içindeki (S) olacaktır.
3) Kelimeler, harflerin yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çapraz sapmalar yapılmayacaktır.

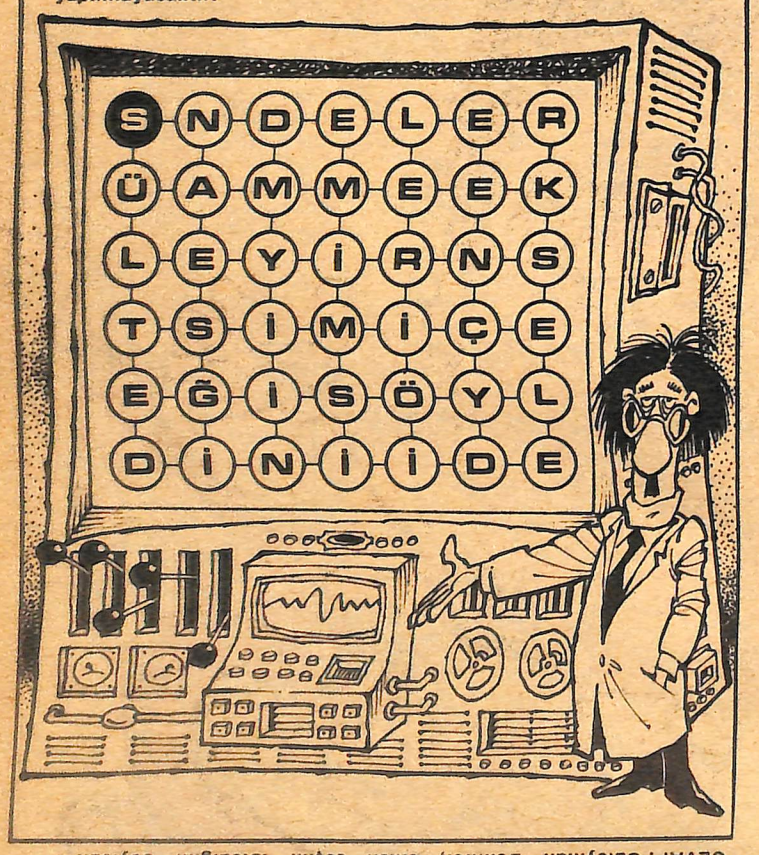

CEVAP: Süleyman Demirel, erken seçim istediğini söyledi.

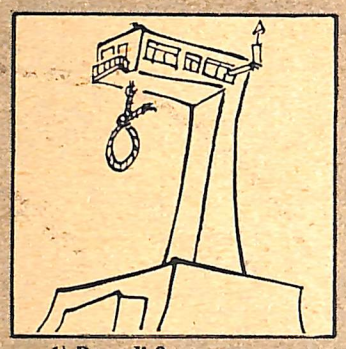

1) Bu nedir?

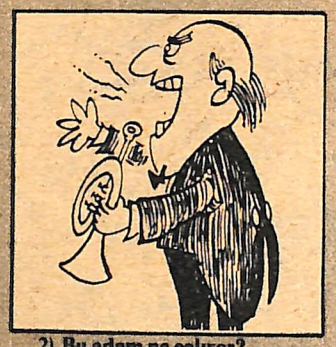

2) Bu adam ne çalıyor?

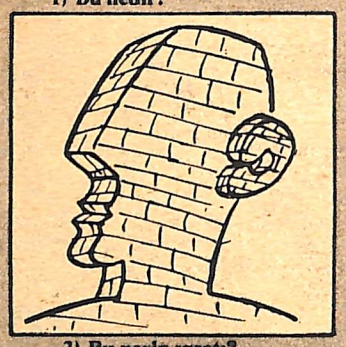

3) Bu neyin suratı?

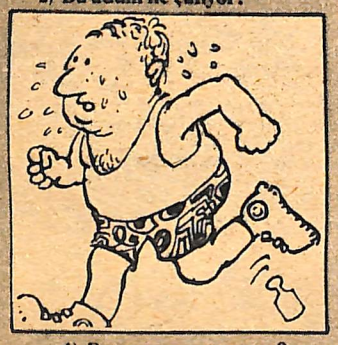

4) Bu sporcu ne yapıyor?

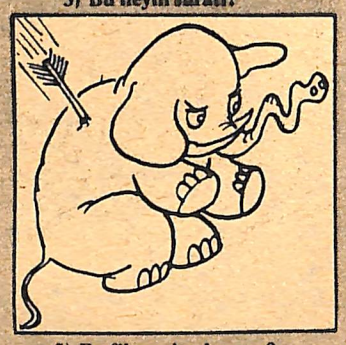

5) Bu fil nasıl avlanmış?

CEVAPLAR: 1) Asma kat. 2) Bozuk çalıyor. 3) Surat değil, mahkeme duvarı. 4) Kilo düşüyor. 5) Gafil...

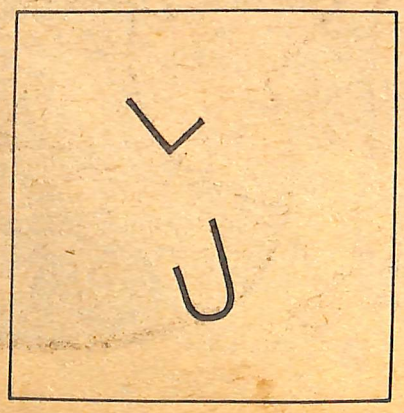

Çarşaf

İKRAMİYELİ BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ ANAHTAR 10

Adı, Soyadı: .....
.....
Adresi: .....
.....
.....
.....

Çarşaf
Haftalık Mizah Dergisi
YIL: 1 SAYI: 10

Sahibi: EROL SİMAVİ
Genel Müdür: Nezih DEMİRKENT
Genel Yayın Müdürü: Çetin EMEÇ
Sorumlu Müdür: Semih BALCIOĞLU

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset Matbaacılık ve Gazetecilik A.Ş.
Adres: Cağaloğlu, Mollafenari Sok. No: 30-32 İSTANBUL
Telefon: 28 68 75

Arap Enrico'nun kolunda, Olympia'nın yolunda.

AJDA SESİMİZİ DUYURUYOR

(Anlamadım, ne oluyor?..)

Yazan: Kandemir KONDUK
Çizen: Bülent DÜZGİT

HEPİMİZİN bayıldığı bir sese, fiziğe ve de geometriye sahip olan, tüy gibi hafif müziğimizin ünlü sanatçısı Ajda Pekkan, konserveler (pardon!) konserler vermek üzere dün Paris'e uçmuştur.

Önceki yıllarda da sık sık Paris'e uçan, ama çok geçmeden yine Türkiye'ye konan Ajda'nın, bu kezki uçuşunun çok önemli olduğu söylenmektedir.

Fransızların dünyaca tanınan şarkıcıları Enrico Macias ile birlikte Paris'in Olympia adlı dev müzikholünde konserler vereceği bildirilen Ajda'nın, pek yakında evrensel bir şöhrete erişeceği ve 189 bavulla yurda döneceği ısrarla belirtilmekte, "Peki bundan bana ne ulan?!" diyenlerin ise ağzına biber sürülmektedir...

Fransızlara, Fransızca olarak söyleyeceği, **"Tu Pars et Tu Reviens (Gidiyorsun ve Dönüyorsun)"** ve **"L'amour et la Fidélité (Aşk ve Sadakat)"** isimli şarkılarla ülkemizin adını duyuracağı ve bir anda kalkınma hızımızı artıracağı için Ajda Pekkan'ın bu başarısının küçümsenmeyeceği konusunda, herkesin kulağı sıkı sıkı bükülmektedir.

Biz de, bu öğüde hem boyun eğiyor; hem de en ciddi gazetelerimiz, Millî Ajda'nın **"Aşk şarkıları ile"** ülkemizi dünyaya tanıtacağı için, yürekten uyuyoruz... Uyuyoruz... UYUYORUZ BABABAM - UYUYORUZ...
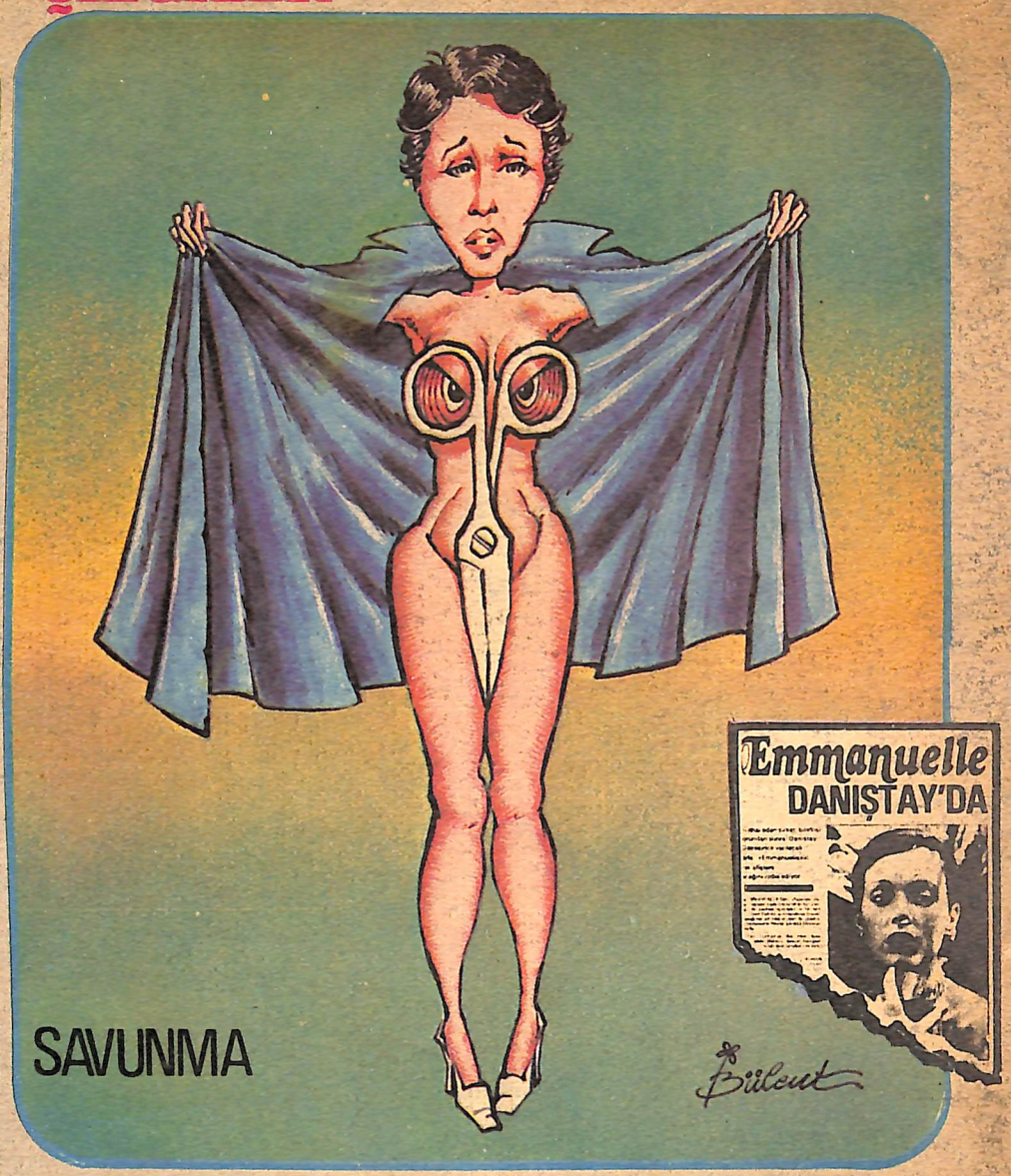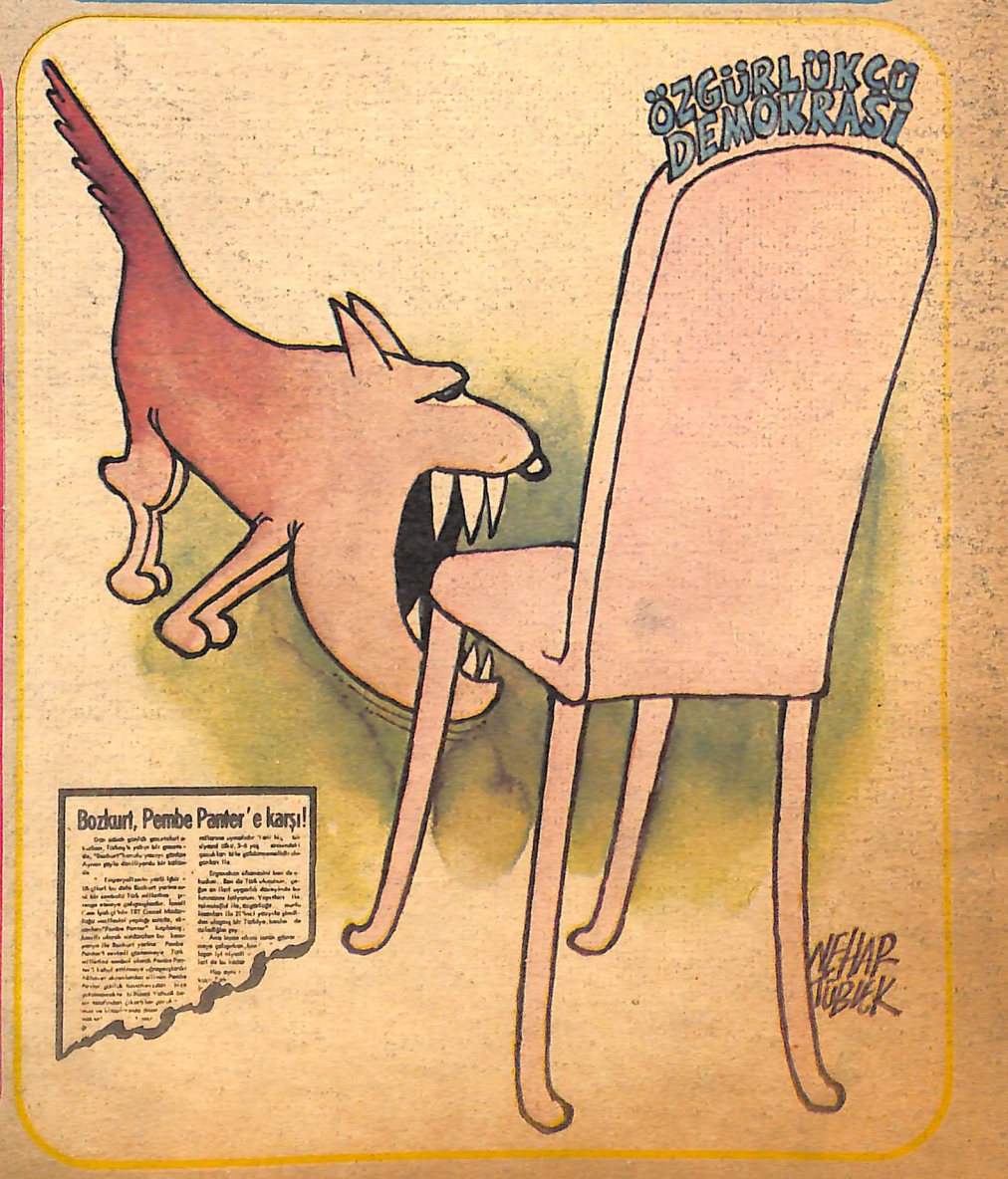
HABERLERDEN ÇİZGİLER